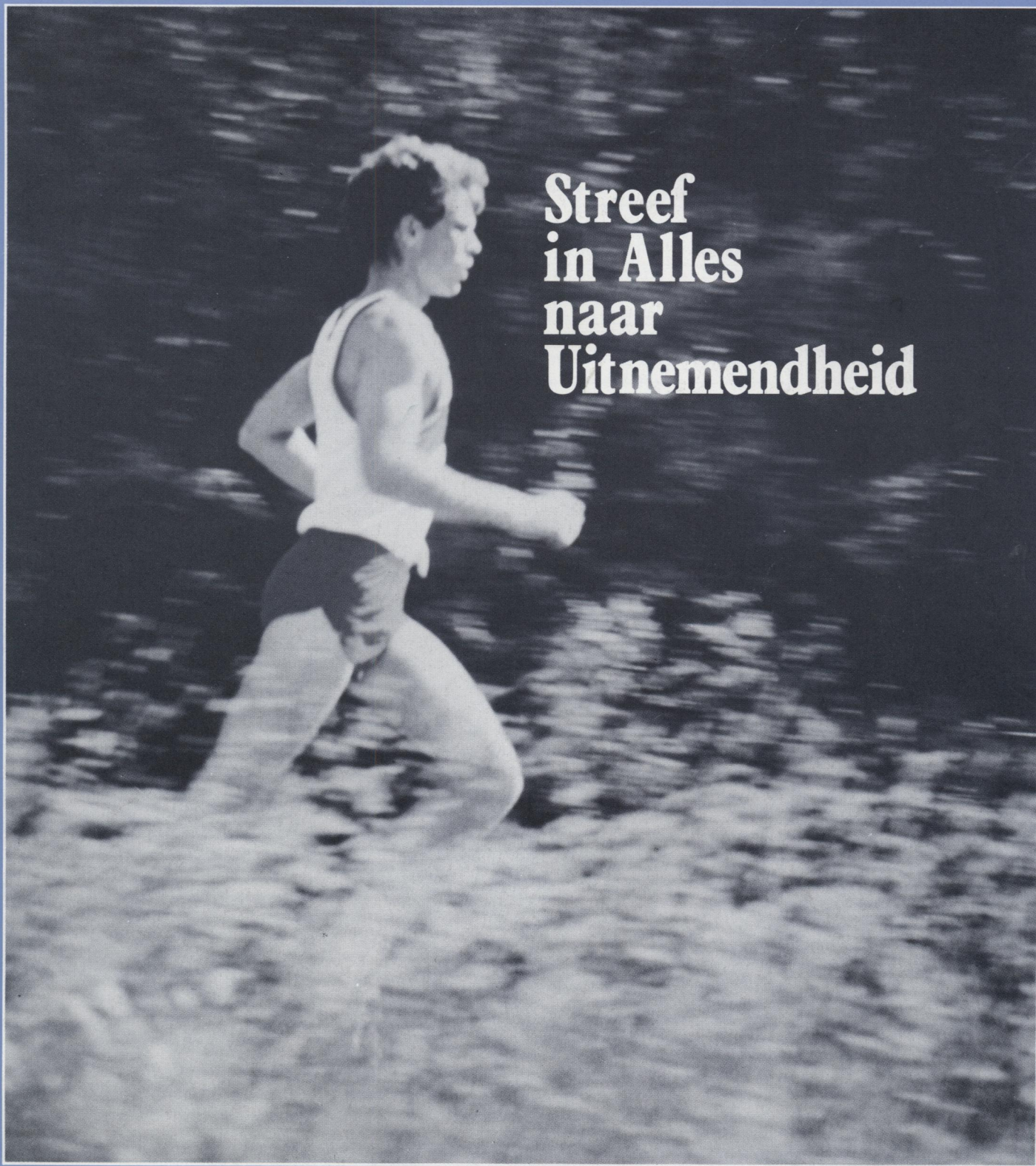

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

4e JAARGANG No. 3

OPLAGE WERELDWIJD 40.000

MAART 1985

Artikelen:

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
Er verschuilt zich een vijand bij u thuis!	3
Het streven naar geestelijke volmaaktheid	6
Reken af met uw zorgen	10
Ministudie: Jezus leert ons bidden	13
Wat God weet over financiën!	15
Hoop voor de toekomst	19

VOORPAGINA: Hoe loopt u uw geestelijke wedren voor het Koninkrijk van God? Zie het artikel dat op pagina 6 begint. Foto Photofile.

Het Goede Nieuws wordt gepubliceerd door de Worldwide Church of God, 300 W. Green St., Pasadena, Calif., 91123, V.S. Copyright © 1985 Worldwide Church of God. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Robendene Ltd.

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 444
3430 AK Nieuwegein
(Nederland).

Gaarne opgave van adreswijziging zo spoedig mogelijk.
Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Algemeen hoofdredacteur

Herbert W. Armstrong

Eindredacteur

Dexter H. Faulkner

Assistent-Redacteur

Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers

Dibar K. Apartian

Jerold Aust

K. Neil Earle

John A. Halford

George M. Kackos

Ronald D. Kelly

James P. Lichtenstein

Graemme J. Marshall

L. Leroy Neff

Bernard W. Schnippert

Richard H. Sedliacik

Clayton D. Steep

Philip Stevens

Earl H. Williams

Illustraties

Greg S. Smith

Minette Collins Smith

Redactie-assistent

Colleen M. Dixon

**UITGEGEVEN DOOR DE
WORLDWIDE CHURCH OF
GOD**

Uitgever

Herbert W. Armstrong

Financieel beleid

Leroy Neff

Directeur uitgeverij

Ray L. Wright

Productie en distributie

Roger G. Lippross

Regionaal directeur

Bram de Bree

Internationale edities

Duits: John B. Karlson

Frans: Dibar Apartian

Nederlands: Bram de Bree

Spaans: Don Walls

Laat God uw strijd voeren

De wereld waarin wij heden leven, is een wereld vol problemen. U heeft niet alleen uw *persoonlijke* problemen, maar u heeft ook te lijden onder de *tegenstand* en *vijandigheid* van de wereld om u heen.

Het is tijd erover na te denken hoe u deze problemen kunt overwinnen — hoe u er **VRIJ** van kunt zijn — hoe u **GOD** uw strijd kunt laten voeren!

Een nog niet geleerde les

Als de mensheid van vandaag niet gelukkig is — de toestand in de wereld chaotisch, het leven leeg en zonder doel, de geest vol angst en zorgen, het lichaam geteisterd door ziekten en kwalen — **DAN IS DAAR EEN REDEN VOOR!** De omstandigheden zijn zoals wij ze maken!

De sterfelijke mens, die in duisternis en verwarring rondtast, heeft de omstandigheden gemaakt zoals ze zijn. De mensheid **OOGST** wat zij heeft **GEZAAID!** Alleen het rechtstreekse en almachtige, bovennatuurlijke ingrijpen van de Almachtige God kan deze wereld van al haar problemen verlossen.

God zal niet toestaan dat door de huidige verkeerde manier van leven een of ander menselijk utopia tot bestaan komt. Integendeel, God **Almachtig** zal weldra moeten ingrijpen en de wereld gaan besturen — en zo de mensheid tot zijn levenswijze brengen, tot zijn rechtvaardige wetten, die alleen dit gelukkige morgen tot stand kunnen brengen!

Ook wij, als Gods volk, moeten een

les leren. Zelfs al brengt een koppige en opstandige mensheid in de nabije toekomst nog duisterder dagen over de wereld, bedenk dan: het is het donkerst vlak voordat de zon opgaat. Put hoop uit de stellige wetenschap, dat de *nieuwe* wereld van Gods makelij — en onder zijn **HEERSCHAPPIJ** — thans **ZEER** nabij is!

Maar hoe staat het met u en uw eigen problemen? Laten we eens een paar van uw eigen persoonlijke problemen nader beschouwen. Ik weet, dat u ze heeft! En ik wil u iets meedelen — ik wil u goed nieuws bekendmaken. U heeft veel zorgen en angsten, *die u niet hoeft te hebben!*

Het leven is eenvoudig vol persoonlijke strijd. Wij moeten angsten en zorgen bestrijden. Soms lijkt het of we mensen moeten bestrijden, die vijanden lijken te zijn — vaak is het een echtgenoot, een vrouw of een schoonmoeder — en, u moet ook strijd voeren met **UZELF!**

Het is of er een horde vijanden bestreden moet worden — al die moeilijkheden, die omstandigheden, die dingen die tegenzitten, die verleidingen! Maar er is een manier om u van deze moeilijkheden te bevrijden. Er is een **UITWEG**. U kunt verlost zijn van het bestrijden van al die vijanden op één na: uzelf, en u kunt veel steun, kennis en kracht krijgen!

Hier volgt waar u die steun kunt vinden!

Jezus Christus — de Bevrijder!

De Eeuwige Schepper en Heerser van het heelal — de God die u de lucht schenkt, die u inademt — zond meer dan 1900 jaar geleden zijn eigen verwekte Zoon, Jezus Christus, in deze wereld om u **DE**

LEVENSWIJZE TE BRENGEN DIE U BEVRIJDT van al uw beproevingen, zorgen en problemen. Waarom luisteren sommigen dan niet naar de levenswijze, die Hij ons onderwees? En waarom denken zoveel mensen over Hem als over een dode Christus, die aan een kruis hangt? **DE ALMACHTIGE GOD WEKTE HEM OP VANUIT DE DODEN!** Jezus Christus is onze **LEVENDE** Verlosser en Hogepriester, evenzeer als de Schepper de **LEVENDE HEERSER VAN HET GEHELE UNIVERSUM** is.

Beseft u, dat Jezus Christus, de levende, opgestane Christus, aan wie alle macht gegeven is, ook nu een opdracht te vervullen heeft? Dat het zijn huidige opdracht is, uw **STRIJD TE VOEREN** — u te bevrijden — u te verlossen van al uw angsten en moeilijkheden en zelfs van de omstandigheden, die u in het nauw drijven?

Duizenden van u zouden voor hulp naar mij toekomen, als ik de tijd had om u te ontvangen en met u te praten — u zou komen met huwelijksmoeilijkheden, narigheid als gevolg van sterfgevallen — allerlei problemen. Ja, u zou naar mij toekomen, omdat ik een mens ben — iemand, die u kunt zien — wiens stem u kunt horen. Maar omdat ik maar een mens ben, heb ik de capaciteit, noch de kracht noch de tijd om zoveel mensen in diverse delen van de wereld persoonlijk van dienst te kunnen zijn.

Waarom voert u uw eigen strijd, als Hij leeft en alle kracht bezit om die strijd voor u te voeren?

Hij bestaat. Hij is goddelijk. Waarom gaan sommigen door met tobben, als Hij er is met alle macht

van de Goddelijke Schepper om u van al uw zorgen te bevrijden?

Waarom? Om één van de twee volgende redenen! Of u bent niet volledig op de hoogte van deze grote, allesomvattende **GODDELIJKE KRACHTBRON**, die u naar wens te hulp kunt roepen — u heeft niet beseft wat een allesoverwinnende steun u kunt krijgen — of u heeft door een tekort aan geloof of door nalatigheid achterwege gelaten die bovennatuurlijke steun in te roepen, toen u die nodig had!

Kan ik uw ogen openen voor het feit, dat God een God van **LIEFDE** is — dat God in al zijn opperste macht boven alles wil, dat het u goed gaat en dat u gezond bent en dat u de weg vindt naar een gelukkig, vervuld en overvloedig leven? Dat Jezus Christus een **LEVENDE VERLOSSER** is, tot wie u zich te allen tijde kunt wenden — een Verlosser die u van uw huidige, dagelijkse angst en zorg kan bevrijden, van moeilijkheden, ziekte en beproevingen, en tenslotte u van de eeuwige **DOOD** kan redden?

„Laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd” (Hebr. 4:16).

God is geïnteresseerd in uw huidige leven

Het behoud dat God geeft is niet iets, dat u pas ontvangt, nadat u gestorven bent — het is een praktisch, nuchter, nuttig behoud, dat nu, in uw leven van iedere dag, begint!

Wat een onnodige pijn hebben sommigen geleden. Met wat een nodeloze angst en zorg bent u misschien belast geweest. Van wat een prachtige momenten en geluk heeft u zichzelf misschien wel beroofd, alleen omdat u zich niet bewust bent geweest van juist de aanwezige en almachtige steun van uw **LEVENDE Verlosser!**

Wat er eigenlijk gebeurt, is dat u het hoofd heeft moeten bieden aan vijanden, die veel krachtiger waren dan u. Deze vijanden kunnen zich hebben voorgedaan in de vorm van onvoorziene omstandigheden, zorg, ziekte of zelfs andere mensen. Het is niet nodig, dat deze vijanden uw leven ongelukkig maken.

Voorbeeld uit het Oude Testament

Heeft u werkelijk ooit de volle betekenis van 1 Kor. 10:11 overdacht — dat de voorvallen in het leven van Gods volk in het Oude Testament opgetekend werden om ons tot lering en steun te dienen?

Ik wil het nu hebben over de ervaring van iemand die in die tijd leefde. Hij ontdekte, dat hij kon vertrouwen op de **Almachtige God**. Hij moest een veel afschrikwekkender probleem trotseren dan waardoor u ooit in het nauw gedreven bent. Zijn ervaring zal u laten zien wat u, heden ten dage, kunt doen.

Als u dit eenmaal begrijpt, zult u moeten leren God op zijn woord te geloven — in gebed een beroep op God te doen — u zult God moeten vragen om wat u nodig heeft — u zult misschien wel moeten leren hoe u moet bidden.

De **Almachtige God** zal werkelijk in uw leven ingrijpen en u helpen en uw strijd voeren. U moet wel bedenken, dat God handelt zonder aanzien des persoons. Hij zal voor de een niet meer doen dan voor de ander. Hij zal evenveel voor u doen als voor ieder ander, die ooit geleefd heeft. Hij zal evenveel voor u doen — als u Hem gehoorzaamt en op Hem vertrouwt — als voor elke willekeurige Koning van Israël of Juda uit de Oudheid!

U kunt wel een probleem hebben, dat u volledig overweldigt. U kunt wel ten einde raad zijn — u kunt niet weten waarheen u te wenden of wat te doen! Het kan een gezinsprobleem, een persoonlijk probleem, een probleem betreffende een ziekte of kwaal zijn.

Maar laat mij, als apostel van Jezus Christus, u vertellen van diegene, die in een situatie belandde, die waarschijnlijk veel afschrikwekkender was dan die van u — een situatie, die angst en verschrikking zou brengen in het stoutmoedigste hart. De oplossing, die deze man gebruikte, zal uw problemen oplossen — een eind maken aan uw moeilijkheden. **Dezelfde God**, die naar hem luisterde en hem verlostte — zal naar u luisteren en u verlossen — **ALS** u Hem gehoorzaamt en vertrouwt.

Het feit, dat deze man een Koning uit de Oudheid was, maakt geen ver-

schil. God handelt zonder aanzien des persoons — Hij zal hetzelfde voor u doen. God is vandaag en morgen dezelfde als Hij gisteren was. Deze man was Koning Hizkia van het oude koninkrijk Juda. Hij was een gewoon, sterfelijk mens, zoals u.

God grijpt in ten behoeve van de mens

De grote legers van Assyrië trokken naar het zuiden en westen om Juda binnen te dringen. De Joden waren verreweg in de minderheid. Ze hadden geen leger of macht om zich tegen zo'n machtige vijand te weren. Zij waren hulpeloos zoals u zich hulpeloos kunt voelen ten opzichte van de moeilijkheden, waarmee u momenteel geconfronteerd wordt.

Als sommigen van u proberen om eigen moeilijkheden op te lossen, slechte gewoonten te overwinnen, zonden te weerstaan op niets meer dan uw **EIGEN** kracht, dan zult u zich ook verre de mindere voelen, overweldigd en tot een nederlaag gedoemd! U moet net als deze Koning uit de Oudheid leren, dat God klaar staat en bereid is uw strijd te voeren.

Lees over zijn ervaringen in 2 Kronieken 32: „Na deze gebeurtenissen, waarin Jechizkia's trouw bleek, rukte Sanherib, de koning van Assur, op. Hij trok Juda binnen, belegerde de versterkte steden en dacht ze te veroveren. Toen Jechizkia zag, dat Sanherib gekomen was met het plan tegen Jeruzalem te strijden, overlegde hij met zijn oversten en zijn helden om de waterbronnen buiten de stad dicht te stoppen . . .

„Ook stelde hij krijgsoversten over het volk; hij verzamelde hen bij zich op het plein van de stadspoort en sprak hen bemoedigend toe: Weest sterk en moedig, vreest niet en wordt niet verschrikt voor de koning van Assur en de gehele menigte die met hem is, want met ons is meer dan met hem. Met hem is een vleselijke arm, maar met ons is de Here, onze God, die ons helpt en onze oorlogen voert” (vers 1-3, 6-8).

En verder: „En nog meer spraken zijn dienaren tegen de Here God en tegen diens knecht Jechizkia. Ook had hij een brief geschreven, waarin hij de Here, de God van Israël, hoon-
(Zie verder pagina 21)

Er verschuilt zich een vijand bij u thuis!

*Zien wij de allereerste les in de
ware christelijke levenswijze over het hoofd?*

Herbert W. Armstrong

Er bevindt zich hoogstwaarschijnlijk een vijand bij u thuis. U hebt hem niet gezien. Toch bevindt hij zich te midden van uw gezin en hij bezorgt iedereen leed; vele gezinnen heeft hij al verbroken, onnoemelijk lijden en een wereld vol ellende heeft hij al veroorzaakt.

Maar u hebt hem nooit gezien. Hij houdt zich voor uw ogen verborgen.

Het is evenwel hoog tijd dat u uw ogen opent en eens goed naar hem kijkt, zodat u de schurk die hij is kunt herkennen.

Psychologen noemen hem „emotionele onvolwassenheid”.

Dat is echter iets waarvan veel mensen niets weten. Het is iets waarover „geleerde” mensen spreken en schrijven, maar wat zij zelden begrijpen.

Wat is emotionele volwassenheid?

Daarover kunt u van academici niets te weten komen. Het is iets wat in de eerste klas onderwezen dient te worden en aan 4-, 6- en 8-jarige kinderen in de schoot van het gezin. Het is de technische kant van het in praktijk brengen van de Tien Geboden. Het is het geheim van het menselijk

geluk. Maar het wordt *nimmer onderwezen!*

Hoe kunnen ouders hun kinderen onderwijzen, als zij zelf emotioneel onvolwassen zijn? Hoe kunnen onderwijzers kinderen emotionele volwassenheid bijbrengen, wanneer zij zelf emotioneel niet evenwichtig zijn.

Toch gaat het hier om het ware geheim van de bekwaamheid om werkelijk volgens de Tien Geboden te *leven*. Het is het ware geheim van de christelijke levensstijl en perfectie. Het is het ware kenmerk van een werkelijk ontwikkelde persoonlijkheid. Dat dit niet wordt beseft en niet aan kinderen wordt bijgebracht terwijl zij zich nog in hun groeijaren bevinden — dat dit geen verplicht vak is op alle hogere scholen — is een verschrikkelijke aanklacht tegen het onderwijs, de godsdienst, tegen de hele maatschappij.

Iemand heeft eens emotionele volwassenheid omschreven als de ontwikkeling van de gemoedstoestand van nemen naar die van geven. Nemen is de weg van Satan, geven de weg van God en het principe van zijn wet. *Liefde is geven.*

In het algemeen leert een klein kind alleen hoe het moet nemen of pakken. Het pakt zijn fles, zijn rammelaar, zijn speelgoed. *Nemen* wordt tot zijn menselijke natuur. Bij zijn geboorte weet de mens absoluut

niets. Een baby begint echter te reageren op de negatieve beïnvloeding van Satan, ontwikkelt een zelfzuchtige aard en begint te proberen alles wat hem aantrekt of aanlokt te pakken te krijgen.

Aan mensen moet worden *geleerd* om te geven. Wij moeten *leren* geven. Maar hoeveel mensen beginnen dit principe — het principe van Gods wet en van ware liefde — aan hun kleine kinderen bij te brengen?

Laten we het nog verder definiëren. Alle mensen worden aangedreven door hun emoties. Maar staan wij ooit stil om ons af te vragen en om te analyseren wat deze emoties nu eigenlijk zijn?

Een emotie is een sterk *gevoel* — een rustverstoring — een afwijken van de normale kalme gemoedsgesteldheid van rationeel denken en handelen — een *impuls* tot een actie die niet door het verstand is beredeneerd of goedgekeurd. Enkele emoties, gevoelens of impulsen zijn angst, boosheid, walging, smart, vreugde, verbazing, medelijden. En nauwverwant met emoties zijn onze *stemmingen*. Een emotioneel onvolwassen persoon is gewoonlijk iemand die humeurig is en nooit heeft geleerd zijn humeur te beheersen.

Wat we over het hoofd zien

Ik raak er steeds dieper van over-

tuigd dat een van de meest belangrijke waarheden die wij mensen over het hoofd zien is, dat mensen niet zijn uitgerust met instinct, zoals de stomme dieren. Dieren bezitten geen denkvermogen, geen kennis, geen vermogen tot redeneren en het verstandelijk leiden van hun handelingen. In plaats daarvan heeft God ze een instinct geschonken dat hen leidt in het spoor van zijn bedoeling.

God begiftigde de mens, naar zijn eigen beeld, met *verstand*. De mens moet eerst kennis verwerven. Tevens is hij begiftigd met het vermogen tot redeneren op basis van die kennis — hij kan nadenken, plannen maken, tot conclusies komen, beslissingen nemen. Het was Gods bedoeling dat de mens met behulp van zijn verstand zijn eigen handelingen zou besturen. Maar de mens moet dit wel *leren*, en het *doel* dat God hem gesteld heeft door hem hier op aarde te plaatsen, kan hij nooit bereiken tenzij hij dit leert.

De ontwikkeling van rechtvaardig karakter is het doel van het leven van de mens. En karakter is het vermogen om tot ware kennis en wijsheid te komen en vervolgens geest en lichaam in dit juiste spoor te leiden.

Maar wij arme mensen doen alsof we geloven dat we niet meer dan de hoogste diersoort zijn — alsof de mens met instinct is uitgerust, en alsof het doel van het leven eruit bestaat enkel te *genieten* van de gevoelens, emoties en gemoedstoestanden waarnaar we impulsief worden getrokken, *zonder te denken of verstandelijke leiding!*

Een tragisch geval

Een tragisch voorbeeld hiervan is een man die ik heb gekend. Hij had een hoge opleiding genoten, zijn leven was gewijd aan het onderwijs, waarbij hij bereidwillig de verantwoordelijkheid op zich nam anderen te onderwijzen, terwijl hij zelf nooit deze centrale waarheid van het leven had geleerd.

Zijn hoofd was vol wetenschappelijke kennis van geschiedenis, wiskunde, literatuur. Hij bezat een grote feitenkennis over de aarde, de zon, de maan en de sterren. Verder had hij nog kennis verworven over veel andere dingen, maar niet over *zichzelf* — zijn stemmingen, zijn gevoelens, zijn motivaties, impulsen en wensen. Hij

had er nooit bij stilgestaan om die te analyseren, laat staan ze te leren beheersen.

Als kind was hij verwend en vertroeteld — altijd mocht hij zijn eigen gang gaan en hem was nooit geleerd zich te beheersen, of hoe hij zijn stemmingen, gevoelens en wensen moest begrijpen, beheersen en leiden door gezond redeneren met het verstand, in plaats van ze impulsief te volgen zonder enige verstandelijke leiding.

Hij was getrouwd, had een goed gezin, een respectabele positie met zeldzame mogelijkheden. Maar doordat hij gevoelens, humeuren en impulsen de baas liet spelen over zijn verstand, in plaats van ervoor te zorgen dat zijn verstand daar rationeel en wijs leiding aan gaf, strandde zijn huwelijk, viel zijn gezin uit elkaar en hij vluchtte bevreemd weg van zijn hoge positie en briljante toekomst. Hij verwoestte niet alleen zijn eigen leven, ook vele anderen bezorgde hij groot verdriet. Zijn emoties hadden zozeer zijn verstand gedomineerd dat hij tenslotte de omstandigheden alleen nog zag door de bril van zijn gevoelens, en zijn inzicht werd vervormd.

Fysiek groeide hij op tot normale volwassenheid en hij was zelfs redelijk goed in atletiek. Hij bezat een aantal universitaire titels. Verstandelijk was hij volwassen, voor zover het gebrekkige onderwijs van deze wereld daartoe kan leiden. Maar emotioneel was hij niet ouder dan tussen de 8 en 12! En zijn geestelijke leeftijd was helaas niet hoger.

De grote tragedie van onze generatie is dat bijna alle mensen fysiek volwassen worden, en verstandelijk misschien de helft of iets meer, terwijl slechts een zeer klein aantal mensen emotioneel en geestelijk volwassen wordt.

Iemand is pas een werkelijk volwassen man of vrouw, volgens Gods intentie, nadat hij emotionele en geestelijke volwassenheid heeft bereikt!

Begint met kinderopvoeding

De tijd om met deze emotionele groei te beginnen is dezelfde als die waarop met de verstandelijke opvoeding wordt begonnen. Het moet *thuis* beginnen, als het kind nog slechts enkele maanden oud is.

Ouders, *bestudeer* uw eigen kinderen. Denk eraan dat emotionele opvoeding beheersing en juiste besturing van gevoelens, stemmingen en impulsen behelst. Dit betekent beheersing van woede, jaloezie, haat, angst, verdriet, wrok, zelfzuchtigheid en ijdelheid.

En aangezien de *juiste* leiding de weg van Gods wet is — en aangezien dit de weg van liefde is, en liefde is het principe van geven in plaats van nemen, betekent het dat u uw kinderen moet leren hun eigen verstand te gebruiken om hun stemmingen te begrijpen en dat u hen moet leiden naar geven — het geven van liefde aan anderen evenals aan zichzelf.

Gillen, hard praten, driftbuien, onbeleefdheid, dit is allemaal een gebrek aan emotionele groei. Emotionele onvolwassenheid is louter de menselijke natuur de scepter laten zwaaien zonder enige controle door een nadenkend, redenerend verstand. Leer uw kinderen op de juiste wijze hun natuur te leiden door hun *verstand*.

Ik herinner me de eerste begrafenis die men mij had gevraagd te willen leiden. Op begrafenissen laten altijd veel mensen hun emoties van droefheid onbeheerst de vrije loop. Een grote angst greep me aan. Ik was bang dat ik niet kalm zou kunnen blijven en mijn eigen gevoelens niet zou kunnen beheersen, en ik wist dat dat wel moest om met kalme tederheid en sympathie de nabestaanden te kunnen troosten. Ik was toen nog tamelijk jong, en in de emotionele strijd die zich in mijn geest afspeelde, of ik wel of niet deze verantwoordelijkheid zou aankunnen, begon ik totaal in de war te raken.

Ik deelde mijn familie mede dat ik het niet kon doen. Destijds verbleven wij bij mijn ouders. Mijn vader kwam naar mij toe, legde zijn handen op mijn schouders en schudde mij kalm heen en weer, en zei met een stem vol gezag waarmee hij sinds mijn kindertijd niet tot mij had gesproken: „Zeg! Hou daarmee op! Dit is jouw verantwoordelijkheid! Dat gezin gaat gebukt onder verdriet en zij vertrouwen op jou. Je kunt je nu niet terugtrekken! Word wakker! Kom tot jezelf! Beheers je! Je moet dit doen, en met vrouwen en kalme waardigheid en oprechtheid!”

Die woorden, herinner ik me, ont-

nuchterden en kalmeerden me en ik kwam weer tot mijn zinnen; rustig antwoordde ik: „Ja pa, natuurlijk zal ik het doen.”

Ik trok me in een aparte kamer terug, sloot de deur en sprak tot mijn hemelse Vader over deze zaak. Van Hem ontving ik de emotionele beheersing waaraan het mij voor deze vuurproef had ontbroken. Toen ik mij letterlijk als instrument in Gods handen plaatste, gebruikte Hij mij, en de woorden die Hij door mijn mond sprak resulteerden in de bekering van de bedroefde ouders.

Toen ik later steeds vaker werd gevraagd begrafenissen te leiden vond ik het moeilijk om mijn eigen emoties zo te beheersen dat er een juist *evenwicht* was — om uiterlijk kalm te blijven zonder naar het andere uiterste door te slaan en ongevoeligheid mij van de juiste sympathie zou afleiden. Het was door Gods hulp en veel gebed dat ik in staat was tot emotionele beheersing te komen, met waardigheid en evenwichtigheid, maar ook met grote gevoeligheid, vriendelijkheid en openhartige sympathie met degenen die verdriet hebben, zodat ik de hulp kon geven die zij nodig hadden in hun grootste beproeving, zonder emotioneel met hen te bezwijken.

Niemand kan ware christelijke groei en perfectie bereiken als hij geen emotionele evenwichtigheid verwerft.

Onze gemoedstoestanden, gevoelens, emoties werden ons met een bedoeling gegeven! Ze moeten niet uitgeschakeld worden, maar in de juiste sporen van Gods wet *geleid* worden door intelligente verstandelijke beheersing!

Emotie in religie

Van alle facetten van het leven is er geen enkele waarin meer emotionele onvolwassenheid aan het licht komt dan in de godsdienst.

Ook hier zijn de mensen geneigd tot uitersten te gaan. Ofwel zij voeren opzettelijk hun emoties waanzinnig op, ofwel zij maken hun godsdienst tot een volstrekt verstandelijke aangelegenheid, waarbij de emoties geheel verdrukt worden.

Velen, veelal de minder opgeleide mensen, beoefenen een godsdienst die vrijwel geheel emotioneel is. Op de bijeenkomsten zeggen de predi-

kanten niets wat tot enig nadenken stemt, maar alleen dat wat emoties opwekt. Zij geven onderwijs noch instructies, zij brengen alleen ongepaste emoties op gang.

Zij vragen de mensen dingen als „Bent u gelukkig?” — dat dan wordt weerkaatst door een donderend „Amen” of „Halleluja”-geschreeuw. De belangrijkste taak van de predikant is wilde, schreeuwerige, onbeheerste emoties op te roepen, totdat de hele gemeente buiten zinnen is in fanatieke razernij.

Ook zijn er de meer rustige emotionele sekten — maar ook zij nemen valse sentimentaliteit en emotie voor diepe spiritualiteit. Het schijnt dat de meeste fundamentalistische groeperingen de een of andere vorm van emotie hebben in plaats van ware spiritualiteit.

Emotie is echter niet geestelijk. Emotie is *fysieke* reactie. Op een ware en diepe geestelijke ervaring dient een zekere emotionele reactie te volgen, maar het blijft een fysieke reactie *op* die ervaring en het is, op zich, geen geestelijke ervaring. Emotie wordt voortgebracht door het zenuwstelsel van het vleselijke lichaam. Daarom is emotie *vleselijk* en niet *geestelijk*!

De heilige Geest van God wordt alleen gegeven aan hen die God *gehoorzamen* (Hand. 5:32). De meeste godsdienstige organisaties, die emotionele vervalsing ten onrechte voor zuivere spiritualiteit aanzien, prediken dat „Gods wet is afgeschaft” — zij prediken een leer van „behoud zonder werken”, waarmee zij behoud bedoelen zonder gehoorzaamheid aan God of aan Gods wet.

Niemand is echt een christen tenzij hij de heilige Geest heeft ontvangen en erdoor in gehoorzaamheid aan Gods wet wordt *geleid* (Rom. 8:9, 14), en de heilige Geest *in ons* is de liefde van God (Rom. 5:5), de *enige* liefde die Gods wet vervult. En de heilige Geest is ook de Geest van bezonnenheid (2 Tim. 1:7).

Ware spiritualiteit gaat daarom samen met een nuchter verstand, want ware spiritualiteit kan alleen komen van de *Geest van God* in ons. Ware spiritualiteit is *rationeel*.

Anderzijds is ware spiritualiteit niet een louter verstandelijke religie zonder enig gevoel of emotie. Er bestaan puur verstandelijke godsdien-

sten die niet eens in de heilige Geest van God geloven.

En er zijn misschien ook onder ons sommigen die Gods waarheid hebben leren kennen — die zich aan God hebben overgegeven, zich waarlijk van hun eigen weg hebben bekeerd, en zich van de wegen van de wereld hebben afgewend en zich wijden aan bijbelstudie om *Gods* weg te leren kennen teneinde *bij ieder woord van God te leven*, en die ook veel bidden — maar die toch de tweede *vrucht* van de Geest van God, *vreugde, missen!*

Geen emotieloze volwassenheid

Emotionele *volwassenheid* is net zo min *emotieloze* volwassenheid als onbeheerste emotionaliteit.

Zij die werkelijk emotioneel volwassen zijn worden door de Geest geleid door een gezonde geestelijke gezindheid — door Gods Woord — en hun emoties zijn *beheerst*, maar niet onderkoeld. Emotioneel volwassen mensen drukken wel degelijk enthousiasme, *vreugde*, en geluk uit. Zij kennen wel degelijk, en laten dat ook blijken, *gevoelens* van dankbaarheid, en eerbied bij hun verering van God. En ook kennen zij gevoelens van medelijden, barmhartigheid, sympathie.

God is geest, en zij die Hem *aanbidden* moeten aanbidden *in geest* en *in waarheid*. Iemand kan niet *in geest* aanbidden, tenzij hij Gods Geest heeft ontvangen en erdoor wordt geleid. Iemand kan niet *in waarheid* aanbidden zonder *begrip* van Gods Woord met een nuchter verstand. Maar deze wijze van aanbidden is niet verstoken van *gevoel* en emotionele uitdrukingskracht. Al is emotie een *fysieke* reactie, het is iets wat met een ware geestelijke ervaring samen gaat of er het gevolg van is. Maar het is er geen vervanging van.

De emotioneel volwassen mens zal op een juiste en eerlijke manier hartelijk uitdrukking geven aan zijn sympathie. En bij gelegenheid aan verdriet, angst, medelijden. En ook zal hij uitdrukking geven aan vrolijkheid, aan geluk, enthousiasme, vurigheid en aan dat geluk dat overstroomt: *vreugde!*

Met andere woorden, de emotioneel volwassen mens *combineert* de beheerste uitdrukking van emotie (Zie verder pagina 18)

Het streven naar geestelijke vol-

Mensen die meelopen in de beslissende geestelijke race kunnen veel leren van het voorbeeld van Olympisch kampioen Eric Liddell.

Larry Neff

Wat brengt mensen ertoe om de Mount Everest te beklimmen zonder extra zuurstof? Om op de hardloopbaan een beroep te doen op diep verborgen reserves? Wat maakt mensen die gehandicapt zijn door doofheid of blindheid zo vastbesloten om verbazingwekkende prestaties te leveren? Waarom handelen mensen bij ram-

pen vaak zo nobel en inspirerend?

Is het trots en ijdelheid? Niet noodzakelijk. De menselijke geest is magnifiek. De kracht die mensen tot grote lichamelijke prestaties brengt, is vaak dezelfde kracht die, gepaard aan Gods heilige Geest, een ware christen kan helpen geestelijke prestaties te leveren en tot het einde toe vol te houden!

Hierin ligt een essentiële weten-

schap besloten — een les die doordringt tot de kern van Gods plan met zijn grootste fysieke schepping — die uiteindelijk zijn grootste geestelijke schepping zal worden — de mens.

Het is een les in geestelijke volmaaktheid.

De prestaties van Eric Liddell

Het leven van Eric Liddell is een inspirerende illustratie van deze geestelijke volmaaktheid. Liddell wist niets van de ware sabbat of de feestdagen, of het grote plan van God,

Bij de atletiekwedstrijden van 1924 finisht Eric Liddell als eerste om zijn ploeg te helpen een estafette van 1 mijl te winnen.

Een van die wedstrijden, de Triangular International Contest van 1923, bracht teams uit Engeland, Ierland en Schotland bij elkaar. Een week eerder had Eric Liddell op de 100 yard een nieuw Brits record gevestigd van 9.7 seconden — een record dat 35 jaar stand zou houden. Dit record werd evenwel nog overtroffen door de gebeurtenissen bij de Triangular. Eric won hier alledrie zijn wedstrijden, maar het was de overwinning op de 440 yard die bekendstaat als een van de grootste prestaties op de hardloopbaan.

Na slechts drie passen werd hij letterlijk van de baan geslagen door een Engelse hardloper die een positie aan de binnenzijde wilde veroveren. Eric gaf het niet op. Hij stond op. Hij sprong weer op de baan. Er bestond op dat moment een gat van bijna 20 meter tussen hem en de voorste hardlopers.

Het gat werd steeds kleiner terwijl Liddell zijn uiterste best deed om aansluiting te vinden. Na een tijdje bevond hij zich op de vierde positie. Met nog bijna 40 meter te gaan tot de eindstreep veroverde hij de derde positie, op het punt van instorting. Maar het woord *instorting* kwam in het woordenboek van Eric Liddell niet voor, tenminste, niet tijdens een wedstrijd.

Ergens diep uit zijn wezen putte hij de extra kracht die hem aan kop bracht. Hij won de wedstrijd met een voorsprong van twee meter! De coaches en toeschouwers waren verbijsterd.

Dit was een waar voorbeeld van streven naar volmaaktheid, van vastbeslotenheid en een brandend verlangen, van het putten uit een innerlijke kracht die de normale vermogens te boven lijkt te gaan.

Hoe reageren wij als wij „uit het veld geslagen” worden? Geven wij het op of proberen wij met al onze krachten de achterstand in te lopen en te winnen?

Een Olympische zege

Eric Liddell kwalificeerde zich voor de 100 meter en de 200 meter voor de Olympische Spelen van 1924 in Parijs. De programma's werden bekendgemaakt en de wedstrijden

voor de 100 meter waren op zondag gepland.

Hoewel hij niet wist welke dag de ware sabbat is, was Eric Liddell oprecht in zijn geloof. Tot grote afschuw van de Britse autoriteiten op atletiekgebied weigerde hij beslist op zondag te lopen.

Liddell nam zijn besluit niet op zondag te lopen vroeg in 1924, minstens zes maanden voor de Olympische Spelen. Hij richtte zich derhalve op de 400 meter en trainde. Niemand dacht dat hij op deze afstand veel kans zou hebben. De favoriet was Horatio Fitch, een Amerikaan, die ook duidelijk favoriet bleef toen hij in de halve finales 47.8 seconden liep. Het was een nieuw wereld- en een nieuw Olympisch record.

Daar stak de 49 seconden die Eric Liddell op donderdag liep, zijn beste tijd tot dan toe, sterk bij af. Op vrijdagmorgen verbeterde hij die tijd met 48.2. Maar hij leek nog steeds geen bedreiging te vormen — behalve in de ogen van een enkeling die hem kende en aanvoelde dat hij iets bezat wat het begrip van anderen te boven ging. Dat iets is hetgeen wij in geestelijk opzicht nodig hebben.

Toen brak dan de beslissende vrijdagmiddag aan. De Olympische Spelen vonden plaats tijdens een van de ergste hittegolven in de geschiedenis van Parijs, en deze vrijdagmiddag vormde geen uitzondering.

Eric kreeg de meest ongunstige buitenbaan. Bij het startschot brak hij weg in een snelle sprint, hoewel ervaren hardlopers weten dat men op deze afstand niet in het begin al alles moet geven.

Na 200 meter was de tijd van Liddell 22.2. Twee dagen eerder had de Amerikaan Jackson Scholz op de 200 meter een wereldrecord van 21.6 gevestigd. Liddell was nog maar halverwege, en had slechts 0.6 seconde langzamer gelopen dan dat wereldrecord. Zelf had hij op de 200 meter met 21.9 brons gewonnen. Zijn teamgenoot Harold Abrahams, die goud won op de 100 meter, had op de 200 slechts 22.3 gelopen. Eric was dus halverwege de 400 meter al 0.1 seconde sneller dan Abrahams op de hele 200 meter!

Op dat punt had Liddell een voorsprong van vijf meter. Iedereen verwachtte dat hij zou instorten.

naaktheid

maar hij toonde wel een voorbeeldige, uitzonderlijke mentaliteit.

Het leven van Liddell is weergegeven in *Chariots of Fire*, de film die een Academy Award won. Maar zijn echte leven, zoals beschreven in boeken als *The Flying Scotsman* van Sally Magnusson, was nog veel boeiender en fascinerender.

Eric Liddell is de tweede zoon van een Schots missie-echtpaar in China. Hij werd in China geboren, maar keerde naar Schotland om zijn opleiding te voltooien. Zijn eerste specialiteit op sportgebied was rugby, maar door zijn snelheid kwam hij al vlug op de hardloopbaan terecht, in het bijzonder voor de 100 yard sprint. Hij won zowel deze afstand als de 220 en 440 yard in ontelbare wedstrijden.

En inderdaad liep Fitch in tot op twee meter. Toen kwam het laatste lange rechte stuk. Het ongelooflijke gebeurde. Eric scheen de dreiging te voelen. Hij liep verder uit en ging vijf meter voor Fitch door het eindlint. De tijd was 47.6 seconden, een nieuw wereldrecord, dat de prestatie van Fitch van die morgen teniet deed.

Inderdaad, de tijden op de atletiekbahn, ook die op de 400 meter, zijn aanzienlijk verbeterd — en hetzelfde geldt voor de trainingstechnieken, de technologie en de hoeveelheid tijd die aan het trainen besteed wordt. In ieder geval was de overloper nu een held geworden.

Zo zullen ook ware christenen vóór de terugkeer van Jezus Christus als overlopers beschouwd worden, maar als zij de wedloop vastberaden uitlopen, zullen hun pogingen uiteindelijk het juiste respect en de waardering van anderen opwekken.

Men had in Schotland groot respect voor Eric Liddell. En 56 jaar later, toen een Schot, Allan Wells slotte de 100 meter won bij de Olympische Spelen van 1980 in Moskou, zei hij: „Deze was voor Eric Liddell.”

Het streven naar volmaaktheid

Natuurlijk was die overwinning op de 400 meter een glorieuze zege. Maar niet zozeer in vleeselijke zin — het was geen ijdelheid of trots. Het was de glorie van prestatie, van karakter, vastbeslotenheid, zelfdiscipline en het weten dat men zijn uiterste best had gedaan. Tegenwoordig ontbreekt dit element in de sport maar al te vaak — slechts in sommige sportmensen ziet men het nog.

Men zou het beslist moeten aantreffen in christenen die aan sport doen, maar veel meer nog moet het aanwezig zijn in hun geestelijke leven.

Deze mentaliteit, mits gekoppeld aan nederigheid, wordt door God hoog gewaardeerd, want zij is een afspiegeling van zijn eigen mentaliteit — die van de ware volmaaktheid. Als wij deze mentaliteit bezitten, en als zij gekoppeld wordt aan Gods waarheid, verheft zij alles wat wij doen tot een goddelijk niveau. Gods Koninkrijk en zijn gezin worden door volmaaktheid gemarkeerd.

Mensen die Eric Liddell gekend

hebben, hebben hem beschreven als een man met middelmatige talenten die zich ertoe dreef deze talenten in verbazingwekkende mate te ontwikkelen en te gebruiken. Wat een parallel met „wat voor de wereld dwaas is”, door God uitverkoren om de wijzen te beschamen (1 Kor. 1:27-29)!

Natuurlijk is de hulp van God hierbij onontbeerlijk. Maar misschien kan deze eigenschap van het streven naar volmaaktheid ons helpen om Hebreëen 2:10 beter te begrijpen: „Want het voegde Hem, om wie en door wie alle dingen bestaan, dat Hij, om vele zonen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman hunner behoudenis door lijden heen zou volmaken.”

Het is alsof God de mens in dit leven iets gegeven heeft wat hem in staat kan stellen om de waarlijk glorieuze dingen van Gods geestelijke Gezin te zien en zich daarmee tot op zekere hoogte op één lijn te stellen. En wellicht moet dat ‘iets’ ook fungeren als een potentiële brug naar het ontwikkelen van goddelijk karakter, als wij tenminste door God geroepen worden en het op de juiste wijze gebruiken.

U bent misschien geen hardloper — misschien interesseert u zich absoluut niet voor hardlopen. Maar u doet mee aan de wedloop van het leven. En u en ik moeten onze wedstrijd uitlopen zoals Eric Liddell de zijne uitliep — zowel de wedstrijd van het leven als ook vooral de geestelijke wedloop waaraan wij deelnemen.

Aan het eindpunt wacht Gods mensen de verheerlijking. Maar dat wonder van transformatie zal niet plaatsvinden als wij tevreden zijn met middelmatigheid, als wij net zo dwaas blijven als aan de start.

Gods Geest, samen met het streven naar volmaaktheid, zullen deze verandering mogelijk maken waardoor wij God worden.

Onze wedloop

Paulus zei: „Laten ook wij . . . met volharding de wedloop lopen, die vóór ons ligt” (Hebr. 12:1). In 2 Korinthe 12:10 verklaarde hij: „Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, smaadheden, noden, vervolgingen, benauwenissen ter wille van Christus, want als ik zwak ben, dan ben ik machtig.”

Soms lijkt het wel alsof de mensen die lichamelijk gehandicapt zijn, nog het beste lopen. Zij schijnen een sterker verlangen te hebben om de lichamelijke vermogens die zij nog hebben ten volste te benutten.

Paulus zelf is een van de grootste „hardlopers” aller tijden. Het is mogelijk dat hij aanwezig was bij de Istmische Spelen rond 50 n.Chr. Veel van de adviezen die hij in zijn brieven geeft, zijn geestelijke analogieën van deze sportwedstrijden, die de basis vormen voor de moderne Olympische Spelen.

In 1 Korinthe 9:24 vermaande Paulus zijn lezers bijvoorbeeld: „Weet gij niet, dat zij, die in de renbaan lopen, allen wel lopen, doch dat slechts één de prijs kan ontvangen? Loopt dan zó, dat gij die behaalt!”

In vers 25 vergeleek Paulus vervolgens de vergankelijke olijftak die men aan winnaars in de spelen overhandigde met de glorieuze kroon die zij zullen ontvangen bij het beëindigen van de christelijke wedloop. Naast die kroon zal zelfs het Olympische goud verbleken.

Laat u niet misleiden. Onze kroon zal een kroon van glorie zijn — niet van trots en ijdelheid, maar van de glorie van voldoening vanwege onze prestatie, de vervolmaking van karakter, die samen gaat met de schitterende straling en macht die ons op die dag gegeven zal worden.

In vers 27 sprak Paulus over het prediken tot anderen. Dit zou heel goed vertaald kunnen worden met „heraut zijnd voor anderen”. Bij de spelen was de heraut degene die de meedingende hardlopers naar hun startpositie riep. Dit zou in analogie het geestelijke werk van de ware dienaren van God typeren, en dat is ook hoe Paulus het zelf bedoelde.

In verscheidene passages refereerde Paulus hieraan. Zoals in Handelingen 20:24, waar hij over de renbaan sprak: „Maar ik tel mijn leven niet en acht het niet kostbaar voor mijzelf, als ik slechts mijn loopbaan mag ten einde brengen en de bediening, die ik van de Here Jezus ontvangen heb om het evangelie der genade Gods te betuigen.”

Bij de Istmische Spelen moest een hardloper doorgaan, ook al stond zijn leven op het spel. Dit is de instelling die wij ook in onze geestelijke wed-

Supporters dragen Liddell na zijn Olympische zege op de 400 meter.

bijzonder gedurende zijn tweede gevangenschap, die eindigde in zijn dood. Maar Paulus kende geen opgeven. Hij liep de wedloop uit.

In 2 Timotheüs 4:6-8 beschreef Paulus in roerende bewoordingen het einde van deze wedloop: „Want wat mij aangaat, reeds word ik als plengoffer geofferd en het tijdstip van mijn verscheiden staat voor de deur. Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden; voorts ligt voor mij gereed de krans der rechtvaardigheid, welke te dien dage de Here, de rechtvaardige rechter, mij zal geven, doch niet alleen mij, maar ook allen, die zijn verschijning hebben liefgehad.”

En het verhaal gaat dat Paulus op waarschijnlijk een warme zomerdag, langs de Via Ostia naar de rand van Rome werd gebracht. Daar scheidde de bijl van de beul zijn hoofd van zijn lichaam. Zonder het te weten werkte deze beul mee aan een glorieuze overwinning in een grote wedloop. Bij zijn dood in het geloof liep Paulus het eindlint stuk en stelde zo de volmaaktheid veilig die met Gods Koninkrijk zal komen.

God verlangt volmaaktheid

De vraag is: hoe zullen wij deze wedloop volbrengen? Zullen wij haar wel volbrengen? Zullen wij zegevieren? Zullen wij volmaaktheid tonen? Wij zijn er allemaal toe in staat, en God verlangt het ook van ons.

Laten wij, nu het einde van dit tijdperk nadert, het besluit nemen om het streven naar de potentiële volmaaktheid die God in de menselijke geest geschapen heeft, ten volle te gebruiken, en meer profijt trekken van de rijke geestelijke lessen en prestaties die ons kunnen helpen om onze grote wedloop voor Gods Koninkrijk te winnen. □

Slechts enkelen weten op welke wijze iemand wordt bekeerd: of dit plotse-ling gebeurt, in één keer, of geleidelijk. Vindt bekering onmiddellijk plaats of is er sprake van een proces? Het wordt hoog tijd dat wij begrijpen wat werkelijke bekering inhoudt. Schrijf om ons boekje Wat bedoelt u met bekering?

loop moeten aannemen. En wij kunnen niet achteromkijken! Dat kan ons de overwinning kosten.

In 2 Timotheüs 2:5 liet Paulus verder nog zien dat wij ons aan de regels moeten houden — het op de juiste manier moeten doen: „En is iemand een kampvechter, dan ontvangt hij de krans alleen, als hij volgens de regels van de kamp heeft gestreden.”

In Hebréeën 12:1-2 schreef Paulus: „Daarom dan, laten ook wij, nu wij zulk een grote wolk van getuigen rondom ons hebben, afleggen alle last en de zonde, die ons zo licht in de weg staat en met volharding de wedloop lopen, die vóór ons ligt. Laat ons oog daarbij alleen gericht zijn op Jezus, de leidsman en voleinder des geloofs, die, om de vreugde, welke vóór Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende, en gezeten is ter rechterzijde van de troon Gods.”

Hier treffen wij een verwijzing aan

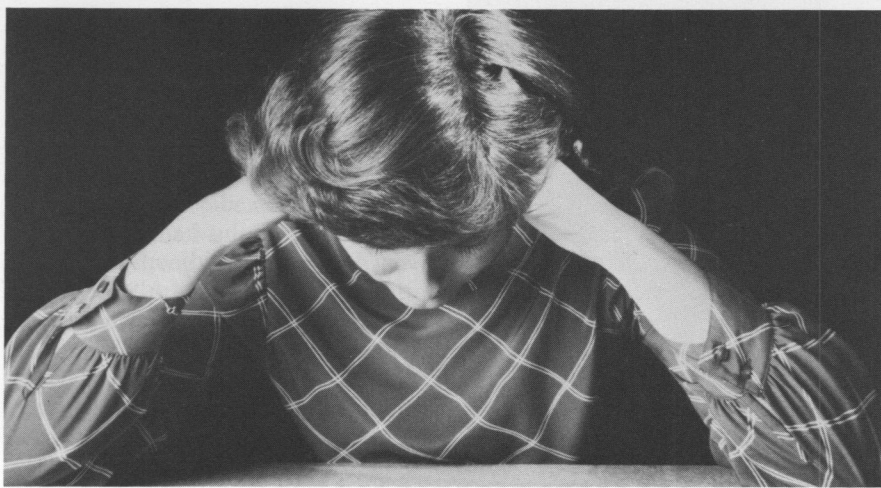
naar de gewichten die bij de training aan de benen van de hardloper gebonden werden. De zonde is in die zin een gewicht waartegen wij moeten vechten om geestelijke kracht te verkrijgen. Paulus toont ook dat dit een uithoudingsproef is die Jezus Christus al achter de rug heeft.

In de ogen van God heeft volmaaktheid in hoge mate te maken met vastbeslotenheid, moed en doorzettingsvermogen. Jezus Christus heeft tijdens zijn leven als mens en vooral bij zijn kruisiging, getoond dit alles en nog meer te bezitten.

Het voorbeeld van Paulus

Paulus zelf heeft meer doorstaan dan de meesten. In deze zin is hij zelfs een van de grootste helden van de renbaan.

In het laatste deel van 2 Korinthe 11 kunt u iets lezen over het lijden dat Paulus moest doorstaan. In veel gevallen stond deze moedige strijder van God praktisch alleen — in het

Reken af met uw zorgen

Miljoenen mensen worden beheerst door angsten en zorgen. Wat is de bijbelse methode om van dit chronische probleem af te komen?

K. Neil Earle

„**W**at zijt gij bezorgd?” vroeg Jezus aan zijn discipelen (Matth. 6:28).

Toch werd niemand met meer moeilijkheden, eisen, gevaren en verantwoordelijkheden geconfronteerd als Jezus Christus.

Reeds als kind was Hij het doelwit van een demonische koning (Matth. 2:16). Als jongen moest Hij de talloze verraderlijke valstrikken van de pubertijd en de jeugdige geestdrift vermijden (Lukas 2:52). Ook tijdens zijn prediking, toen Hij met Gods heilige Geest was gezalfd, moest Hij er zorgvuldig voor waken iets te zeggen of te prediken wat zijn vijanden een excuus zou geven om een eind aan zijn werk te maken (Matth. 22:15). Toch waren zijn woorden krachtig en gezaghebbend

(Markus 1:22).

Nooit moest iemand zo'n gevaarlijk smalle weg bewandelen als Jezus Christus. Aan het eind ervan stierf Hij een marteldood, wellicht de meest duivelse, wrede terechtstelling van ooit, met daarbij nog de bitterheid van vernedering, verraad en eenzaamheid.

Toch leerde Hij zijn discipelen zich geen zorgen te maken: „Daarom zeg Ik u: Weest niet bezorgd over het leven . . . Is het leven niet meer dan het voedsel en het lichaam meer dan de kleding? . . . Maakt u dan niet bezorgd tegen de dag van morgen, want de dag van morgen zal zijn eigen zorgen hebben” (Matth. 6:25, 34).

De schuldeloze Verlosser van ons allen stierf ongetrouwd, kinderloos, veracht en van iedere menselijke vertroosting verstoken. Wat voor sleutels bezat Hij om zorgen het hoofd te

bieden? Hoe kunnen wij de knagende, slopende bezorgdheid, dit morbide pessimisme over de zorgen van dit leven overwinnen (Lukas 21:34)? Welk inzicht bezat Jezus dat zijn discipelen ook verworven? Immers, ook zij wisten uiteindelijk hun zorgen te overwinnen, iets wat ook wij moeten doen.

„Weest in geen ding bezorgd”, schreef Paulus aan de Kerk (Filipp. 4:6).

Hoe kunnen wij deze woorden in ons leven vervuld zien? Iedereen moet problemen en beproevingen doormaken, in het bijzonder bij onze pogingen ons los te maken van deze ten dode opgeschreven wereld, een maatschappij die uitermate vindingrijk is in het ontdekken van de zwakke plekken in onze christelijke wapenrusting.

Hoe kunnen wij afrekenen met onze zorgen?

Waar is ons vertrouwen?

Houd steeds in gedachten dat Jezus Christus, ons voorbeeld, de pionier van ons behoud, veel meer moest doormaken dan wij ooit zullen hoeven doormaken (Hebr. 2:10; Jes. 53:4).

„Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze als wij is verzocht geweest, doch zonder te zondigen” (Hebr. 4:15).

Dat is de reden waarom wij de zienswijze van God zo hard nodig hebben! Boeken, therapieën en medische adviezen kunnen ons slechts tot op zekere hoogte helpen. Want fundamenteel is het leven van de mens zonder God tragisch en zinloos:

„Ijdelheid der ijdelheden, zegt Prediker, ijdelheid der ijdelheden! Alles is ijdelheid! . . . Niemand toch weet wat er geschieden zal, want wie zal hem te kennen geven, hoe het gaan zal? Geen mens heeft macht over de wind om hem tegen te houden; en niemand heeft macht over de dag des doods” (Pred. 1:2; 8:7-8).

De grote mannen en vrouwen van de Bijbel zagen de grootste problemen van het leven moedig onder de ogen. Zij schrokken er niet voor terug om de grote levensvragen aan de orde te stellen, zij weken niet terug voor de werkelijkheid.

In een tijdperk waarin wij binnen niet meer dan 25 minuten met nu-

culaire vernietiging kunnen worden geconfronteerd, hebben wij hun kracht en leiding nodig.

Alleen Gods dienaren hebben het antwoord op bezorgdheid. Alleen de Bijbel geeft duidelijke, concrete antwoorden op de problemen die deze generatie tot wanhoop drijven. Of het nu gaat om de dreiging van een atoomoorlog, de angst voor een examen, gezondheidsproblemen, de confrontatie met familieleden over gevoelige kwesties of zelfs het vinden van de kracht om hulp te zoeken voor ernstige problemen — lees verder! Deze adviezen komen uit het Woord van God, de grond waarop u uw leven moet bouwen (Joh. 17:17).

Laten wij analyseren hoe wij met bezorgdheid, vrees en angst moeten omgaan. Laten wij waarheden hervinden die sommigen reeds gevonden hebben, maar laten wij ze in verband brengen met het licht dat nooit faalt, de inspiratie van Gods Woord (Ps. 119:92, 130).

Fundamentele feiten

Deskundigen die mensen helpen angst te overwinnen, vragen hen soms over de volgende drie dingen na te denken:

Ten eerste, stel uzelf de vraag: „Wat is het ergste dat er kan gebeuren?”

Ten tweede, „Kan ik zo nodig het ergste mentaal aan?”

Ten derde, „Is er een manier om het ergste minder erg te maken?”

Jezus Christus legde deze test af in Gethsémane (Matth. 26:36-44). Hij had zelf de grimmige profetieën over zijn eigen wrede dood geïnspireerd. De mentale druk om te ontsnappen, om te vluchten en het werk achter te laten, was folterend. Driemaal vroeg Hij zijn Vader in gebed of er voor de kruisiging geen alternatief was.

„En Hij werd dodelijk beangst en bad des te vuriger. En zijn zweet werd als bloeddruppels, die op de aarde vielen” (Lukas 22:44).

Deze dodelijke angst bestaat uit mentale druk, psychische foltering, het soort innerlijke onbehagen dat wij voelen als wij slecht nieuws vernemen, met bedreigende situaties worden geconfronteerd of uiterst moeilijke beslissingen moeten nemen. Daarom betekent het griekse woord voor dodelijke angst tevens 'strijd' of 'worsteling'.

Wanneer wij angstig of bezorgd zijn, verstoren wij de natuurlijke harmonie en balans van onze geest. Geen wonder dat wij innerlijke onrust en verwarring ervaren. Het defensieve systeem van het lichaam reageert op deze worsteling in onze geest.

Daarom houdt niemand van zorgen of angst. „De vrees houdt verband met straf,” zegt 1 Joh. 4:18 ons. Angst verdeelt de geest. Sommige mensen zijn dan absoluut niet in staat te functioneren. Jezus Christus zei: „Wees niet bezorgd” (Matth. 6:25).

Wat deed Jezus zelf?

Hij zag het ergste onder de ogen, aanvaardde het en begon zich aan de nieuwe situatie aan te passen — ook al betekende dat zijn eigen dood. De meeste van onze problemen zijn lang zo ernstig niet, dus kunnen wij inspiratie uit zijn voorbeeld putten (1 Petr. 2:21; Hebr. 3:1, 14; Rom. 8:17; 1 Kor. 11:1).

De relatie tussen lichaam en geest

Het gevaar is nu dat, als wij de problemen en beslissingen van het leven niet volgens deze methode aanpakken, dat dan de straffen aan ons lichaam worden doorgegeven. Er treden psychosomatische ziekteverschijnselen op: de geest legt haar zieke toestand via het zenuwstelsel op aan het lichaam.

Salomo stelde dit reeds 3000 jaar geleden vast: „Wie onbarmhartig is, kwelt zijn eigen vlees” (Spr. 11:17). „Een zachtmoedig hart is leven voor het vlees, maar jaloersheid is vertering voor de beenderen” (Spr. 14:30). „Een vrolijk hart bevordert de genezing, maar een verslagen geest doet het gebeente verdorren” (Spr. 17:22).

Dit is dus nog een reden om niet te piekeren: het is de schade die het aan de gezondheid toebrengt niet waard.

Dr. John Schindler, schrijver van *How to Live 365 Days a Year* zegt met grote stelligheid:

„Iedere medicus kan u vertellen dat de meeste ongewone, bizarre ziekteverschijnselen door emotionele problemen worden veroorzaakt. Bij 85 procent van de patiënten die klagen over pijn in het achterhoofd, uitstralend naar de nek, wordt die pijn veroorzaakt door emotionele spanning in deze spieren. Meer dan 50 procent van de patiënten die klagen

over een maagzweerachtige pijn, blijkt geen maagzweer te hebben, maar lijdt slechts aan een emotionele spierpijn in de maag.”

Dr. Schindler ontdekte dat de meeste door emoties opgeroepen ziekten niet worden veroorzaakt door één grote, verschrikkelijke emotie of een reeks rampen, maar door de monotone drup, de drup van schijnbaar onbelangrijke, maar stressrijke emoties als angst en ontmoediging, kortom bezorgdheid!

Als het ergste gebeurt

Maar wat als het ergste gebeurt, zoals zo zelden het geval is? Wat als u een dodelijke ziekte blijkt te hebben of in een situatie komt die u niet kunt verbeteren, maar die u moet verdragen?

Het antwoord is dat dezelfde principes die op kleine zorgen van toepassing zijn, ook op grote zorgen van toepassing zijn. Het recept is altijd hetzelfde: een vertrouwende, positieve aanpak (2 Tim. 1:7).

Hoe kunnen wij ons dit eigen maken? Hoe kunnen wij leren om te gaan met onze angsten en zorgen, met de grote teleurstellingen in het leven of het negativisme en de zinloosheid die onze geest binnensijpelen door het contact met deze hopelose wereld?

Hier volgen een paar punten die u kunnen helpen:

1. *Dompel uw geest in positieve emoties: vrede, moed, vreugde, vertrouwen.* Dit zijn heilzame, plezierige gevoelens. En het is niet slechts „de macht van positief denken” — het zich op eigen kracht opwerken. Door-slaggevend is dat de heilige Geest van God, die ons na bekering en doop ter beschikking staat, positieve menselijke gevoelens onmetelijk kan versterken (Gal. 5:22-23).

In plaats van driftbuien die onszelf en anderen uren- of zelfs dagenlang prikkelbaar, afwerend en zelfrechtvaardigend maken, moeten wij leren vleselijke uitlatingen te vervangen door de wijze, heilzamer instelling van Gods Geest, de macht van de ware liefde: „De liefde is lankmoedig, de liefde is goedertieren, zij is niet afgunstig, de liefde praat niet, zij is niet opgeblazen, zij kwetst niemand's gevoel, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij rekent het kwade niet toe” (1 Kor. 13:4-5).

Hoe zou u het vinden om voor zo iemand te werken? Hoe zou u het vinden om zo'n vader te hebben? Wie zou niet graag zo'n buurman hebben?

Als u dat wenst, wees dan zelf zo. Dit is tenslotte de gulden regel, en die werkt (Lukas 6:31).

Hoeveel mensen passen deze regel toe? Hoeveel mensen zijn werkelijk gelukkig?

De beste bron van positieve gevoelens is het Woord van God. Lees Psalm 119 en zie hoe David God dankte en loofde voor zijn fantastische geschenk aan de mensheid, de Bijbel.

2. *Werk samen met het onvermijdelijke en maak u niet druk om kleinheden.* Zelfs als u ernstige zorgen hebt — een ernstige ziekte, bijvoorbeeld — biedt Gods Woord hulp en hoop. Tenslotte werd het bebloede, verminkte lichaam van Jezus Christus aanvaard als de prijs voor onze fysieke zonden (Jes. 53:5). Genezing is mogelijk (Ps. 103:3).

Concentreer u op het grote doel (Rom. 8:28). Eén reden waarom God ziekte en gezondheidsproblemen laat bestaan is om ons eraan te herinneren dat dit fysieke, vleselijke bestaan slechts een tijdelijke fase in zijn plan is (1 Kor. 15:50). Uiteindelijk zullen wij worden opgenomen in een geestelijk gezin van goddelijke, onsterfelijke wezens (Filipp. 3:20-21).

Daarom zei Jezus: „Zoekt eerst Zijn Koninkrijk” (Matth. 6:33). Dit is de eerste, fundamentele realiteit. Soms kunnen wij dit alleen door zware beproevingen leren, maar laat u niet ontmoedigen. Zelfs van Jezus Christus zegt de Bijbel: „En zo heeft Hij, hoewel Hij de Zoon was, de gehoorzaamheid geleerd uit hetgeen Hij heeft geleden” (Hebr. 5:8).

Zoek in beproevingen naar de les, het punt dat God u wil doen inzien om u voor de eeuwigheid beter geschikt te maken. Dan zult u dit ontdekken: „De vreze Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden [en een afweer zijn tegen ziekten van de bloedvaten en de geest] in Christus Jezus” (Filipp. 4:7).

Sommige dingen kunt u niet veranderen: uw uiterlijk, het feit dat de kinderen het huis uitgaan, kaalheid, ouder worden, recessies en degradaties. Aanvaard deze dingen blijmoed-

dig. Ook Paulus moest leren een goede verliezer te zijn: „Ik weet wat armoede is en ik weet wat overvloed is” (Filipp. 4:12).

3. *Blijf actief en verspil geen tijd aan wraak.* Moeilijkheden hebben een verborgen nut (Ps. 119:71). Soms worden wij door ernstige zorgen en beproevingen naar God gedreven. U kunt er niet veel tegen doen als u bekritiseerd en belasterd wordt. Alleen God is onze toevlucht (Ps. 27:1).

Alleen de Bijbel geeft concrete antwoorden op de problemen die deze generatie verbijsteren. Gods Woord is het fundament om uw leven op te bouwen.

Probeer veel van de kritiek die op u afkomt te zien als een verkapt compliment: hoge bomen vangen immers veel wind. Misschien geeft u aanleiding tot afgunst. Misschien wekt u de vijandschap op van degenen die ook Gods vijanden zijn (Matth. 5:11). Doe uw best en ga door.

Luister naar deze wijze woorden van Abraham Lincoln: „Als ik elke aanval op mijn persoon zou proberen te lezen, laat staan beantwoorden, zou ik er alle andere dingen voor opzij moeten zetten. Ik doe alles zo goed ik kan, en dat wil ik tot het einde toe volhouden. Als bij dat einde blijkt dat ik gelijk had, zal alles wat er tegen mij gezegd is geen cent meer waard zijn.”

Vanzelfsprekend heeft een verstandig man zelfkritiek en is zich van zijn zwakheden bewust (1 Kor. 11:31). Dit voorkomt dat hij door de kritiek van buitenaf wordt verpletterd. Werk hard en laat God u tegen uw critici beschermen (Hebr. 13:6).

4. *Denk aan uw gezondheid en regel uw leven zo goed mogelijk.* Veel zorgen en nervositeit worden veroorzaakt door een slechte lichamelijke gezondheid. God heeft het menselijk lichaam tot een sterk en veerkrachtig organisme gemaakt, maar wij moeten allemaal veel meer aan de conditie ervan werken.

Gifstoffen en opgehoopte afvalstoffen in het lichaam die spanning kunnen opwekken, kunnen vaak door krachtige lichamelijke activiteit wor-

den afgevoerd. Het fantastische menselijke mechanisme heeft af en toe een goede training nodig. Zoek dus een sport die u bevalt en laat de zaak niet verslapen.

Vergeetachtigheid en uitstel roepen spanningen en zorgen op. Breng systeem in uw leven. Stel een schema op om het huishouden en het werk efficiënter te laten verlopen. Routineklusjes kunnen worden gedelegeerd. Stel het nemen van beslissingen niet uit als u alle feiten tot uw

beschikking hebt. Schakel anderen in, houd goed toezicht en breng systeem in het gezinsleven. Wat gepland is, heeft een grotere kans te gebeuren.

Wij moeten zo veel mogelijk de zorgen over kleine dingen en aardse details uitbannen. Dat zal ons meer energie geven om andere, grotere uitdagingen in het leven aan te kunnen. God is niet de schepper van verwarring (1 Kor. 14:33).

5. *Wijd u aan anderen en aan een zaak die groter is dan uzelf.* De Amerikaanse president John F. Kennedy deed een beroep op het idealisme van een hele generatie toen hij verklaarde: „Vraag niet wat uw land voor u kan doen, maar wat u kunt doen voor uw land!” Wij die dit tijdschrift produceren, hebben deel aan een werk dat de redding van de mensheid tot doel heeft. Irreëel?

Er is een Schepper-God die al vanaf het begin het eind kent (Jes. 46:10). Zijn schema staat onveranderlijk vast. Vredesbewegingen, liefdadigheid, milieugroeperingen, tegenstanders van de bewapeningswedloop, alle onbaatzuchtige en nobele inspanningen van de mens kunnen niet voorkomen dat God zich aan zijn schema houdt, of dat de menselijke omstandigheden verslechteren (Matth. 24:22). Gods schema is eenvoudig: waarschuwing, Grote Verdrukking, terugkeer van Jezus Christus, behoud. Niemand kan in dit fun-

(Zie verder pagina 18)

Jezus leert ons bidden

Jezus Christus stond in nauw persoonlijk contact met zijn vader in de hemel. Bijgevolg was Jezus' leven vol liefde, geloof en kracht van God. Zijn vele, vurige gebeden stelden Hem in staat de zonde en de dood te overwinnen.

Jezus' discipelen merkten dat hun leraar wist hoe men dicht bij de eeuwige God kon komen en in iedere situatie een beroep op zijn hulp kon doen. Daarom vroeg een van hen aan Jezus hun te leren hoe zij moesten bidden. Jezus' richtlijnen zijn voor ons bewaard in Lukas 11 en Mattheüs. 6.

Laten wij deze geïnspireerde richtlijnen van onze Verlosser voor zinvol en effectief bidden nader bestuderen.

1. Begon Jezus zijn discipelen te vertellen dat zijn voorbeeldgebed steeds opnieuw moesten herhalen, of moeten zij „aldus”, d.w.z. op deze wijze, bidden? Matth. 6:9. Had Hij daarvoor al gezegd dat zij niet steeds hetzelfde gebed moesten herhalen? Vers 7.

Merk op dat Jezus dit gebed niet „het Onze Vader” noemde, en dat Hij zijn discipelen niet op enigerlei wijze aanmoedigde om speciaal dit gebed uit het hoofd te leren en het steeds te herhalen als zij zouden bidden. Hij had hun dat juist verboden. Jezus gaf hiermee alleen in grote trekken de juiste wijze aan waarop wij God in gebed moeten benaderen en de essentiële dingen waarom wij moeten vragen.

2. Let erop hoe Jezus zijn voorbeeldgebed begon. Tot wie moeten wij bidden? Vers 9.

Jezus kwam om aan de mensheid de Vader te openbaren (Joh. 1:18), en altijd sprak Hij in zijn gebeden de Vader aan. Deze Vader-en-zoon-relatie staat ook voor ons open. Zo'n persoonlijke relatie met onze hemelse Vader moet even reëel en intiem zijn als de fysieke relatie die wij idealiter met onze menselijke vader of kinderen moeten hebben.

3. Waar verblijft de Vader volgens Jezus? Matth. 6:9.

Jezus zei dat onze Vader zich in de hemel bevindt. Wanneer u in uw gebeden de Vader aanspreekt, realiseer u dan dat u een audiëntie heeft bij de allerhoogste machthebber van het universum. De meeste mensen zouden een audiëntie bij een van de machthebbers van deze wereld zeer op prijs stellen. Bedenk hoe oneindig veel groter ons privilege is dat wij op ieder moment van de dag of de nacht in de troonzaal van het universum kunnen komen om met de Heerser

over alles een gesprek te hebben!

4. Moeten wij wanneer wij tot Hem bidden de naam van de Vader „heiligen” of eren? Matth. 6:9, laatste gedeelte.

Als wij onze gebeden beginnen, moeten wij God niet alleen als onze Vader aanspreken en als zodanig aan Hem denken, wij moeten tevens zijn naam en zijn ambt als Schepper en Heerser eren en prijzen, evenals zijn karakter van onzelfzuchtige liefde, zijn grote goedheid en weldadigheid.

Gods naam en alles waar deze voor staat dient in absolute eerbied te worden gehouden. Ons respect en ontzag voor onze hemelse Vader moeten volkomen zijn. God aanspreken met een houding van lof, eerbied en aanbidding (zie Psalm 18:2-4 en 104:33) richt onze aandacht op de grootheid van het wezen tot wie wij bidden.

5. Hoe vervolgde Jezus zijn gebed? Matth. 6:10, eerste zin.

Dit deel van het gebed dat Jezus als voorbeeld gaf is misschien wel het meest veronachtzaamd en verkeerd begrepen. Bidden „uw Koninkrijk kome” is vragen om en vooruitzien naar de tijd dat Gods regering op deze aarde zal zijn gevestigd door de terugkeer van Jezus Christus als „Koning der koningen en Heer der heren” (Openb. 19:16). Het is een diep verlangen naar de tijd dat ware en blijvende vrede zal worden ingeluid en de gehele mensheid Gods weg zal kennen en volgen (Jes. 11:9).

In plaats van onrecht, honger en oorlog zal er in de wereld van morgen vrede, geluk en grote welvaart zijn. Het zal de geprofeteerde tijd van „de wederoprichting aller dingen” zijn (Hand. 3:19-21), onder de regering van God, wanneer overal de Tien Geboden de vaste norm voor het dagelijks leven zullen zijn.

6. Zei Jezus dat het nieuws van de komst van Gods Koninkrijk eerst als een „getuigenis voor alle volken” moet worden bekendgemaakt? Matth. 24:14.

Zij die hun hart in Gods werk van de eindtijd hebben, bidden dagelijks dat de uitzending en publicatie van dit werkelijk goede nieuws voor de wereld door Gods Kerk van vandaag met toenemende kracht en gezag zullen plaatsvinden. Alleen als dit werk is gedaan zal Gods Koninkrijk komen.

7. Wat zei Jezus in het tweede deel van Mattheüs 6:10?

In dit gedeelte van onze gebeden moeten wij God vragen om inzicht en hulp bij het doen van zijn wil.

Wij moeten God vragen ons te helpen bij het bestuderen en begrijpen van het fundament van alle kennis, de Bijbel, waarin wordt geopenbaard wat wij zijn, waarvoor wij zijn geboren en hoe wij het grote doel van ons leven kunnen bereiken.

Ook hebben wij Gods hulp, inspiratie en leiding nodig bij het tot uitdrukking brengen van zijn liefde, vreugde en hartelijkheid aan allen met wie wij in contact komen. Vraag Hem u te helpen geduldig en vriendelijk te zijn. Vraag om bescheidenheid, nederigheid en de kracht om uw gemoedsgesteldheid, zwakheden en begeerten te beheersen.

Vraag God om het levende geloof van Jezus Christus, dat u in staat stelt God volkomen te geloven en te vertrouwen — en om te weten dat zijn weg en zijn wet juist zijn, en dat Hij staat achter zijn wil, zijn wetten en zijn beloften aan hen die Hem dienen.

8. Wat is het volgende verzoek in Jezus' voorbeeldgebed? Matth. 6:11. Kunnen wij dit in vertrouwen vragen, wanneer wij, als onze hoogste prioriteit, Gods Koninkrijk en zijn gerechtigheid zoeken? Vers 33 en 1 Joh. 3:22.

Al wordt dit niet voorop geplaatst, toch is dit verzoek beslist noodzakelijk. Wij kunnen in vertrouwen God vragen te voorzien in onze dagelijkse behoeften, zoals voedsel, kleding en onderdak, zolang wij eerst het Koninkrijk van God zoeken en ernaar streven zijn geboden te houden.

In uw persoonlijke verzoeken kunt u uw behoeften nader specificeren en God vragen u te leiden bij het doen van uw deel. God is op de hoogte van deze behoeften nog voor wij Hem erom vragen (Matth. 6:8). Hij heeft echter niet beloofd automatisch te voorzien in de dingen waar wij niet om vragen. God wil dat wij nooit uit het oog verliezen dat Hij de uiteindelijke gever is van alles wat wij bezitten.

9. Heeft „ons dagelijks brood” een tweeledige betekenis? Matth. 4:4. Wie is het geestelijke „brood des levens”? Joh. 6:35.

Naast fysiek voedsel hebben wij ook geestelijk voedsel nodig. Dit wordt verkregen door dagelijks de Bijbel te bestuderen om de geest van Jezus Christus te leren kennen. Wij moeten God dagelijks vragen om geestelijk begrip van zijn woorden van eeuwig leven en om de kracht daarnaar te leven.

10. Moeten wij ook om vergeving van onze zonden vragen? Matth. 6:12. („Schulden” kan beter met „zonden” worden vertaald.)

Wij allen zondigen dagelijks door op een of andere wijze Gods geboden te schenden. Wij moeten onze zonden inzien en ons ervan bekeren, en vervolgens onze liefhebbende en barmhartige Vader vragen ons te vergeven (Ps. 86:5). Denk eraan te vragen om vergeving van „onze”, niet van „mijn”, zonden. Leer betrokken te zijn bij andere mensen door ook voor hen goddelijke liefde en medeleven te hebben.

11. Moeten wij zelf ook anderen vergeven? Matth. 6:12, 14-15. Zie het principe in Mattheüs 5:23-24.

Vergeet niet dat God ons alleen zal vergeven indien wij bereid zijn anderen te vergeven. Indien u zich niet

eerst weet te bevrijden van gevoelens van bitterheid, wrok of haat jegens anderen, vraag God dan uw gedachten te reinigen door de geest van haat te vervangen door zijn Geest van liefde, opdat uw gebeden niet belemmerd worden.

12. Wat is het laatste verzoek in Jezus' voorbeeldgebed? Matth. 6:13, eerste zin. Maar zegt de Bijbel elders niet dat God niemand in verzoeking brengt? Jak. 1:13. Zijn het niet veeleer de duivel en zijn demonen die ons achtervolgen op zoek naar een gelegenheid om ons te verleiden en zelfs te vernietigen? Ef. 6:12 en 1 Petr. 5:8.

Wat Jezus in Mattheüs 6:13 zegt, kan beter als volgt worden vertaald: „Laat ons niet in ernstige verzoeking komen, maar verlos ons van de boze [Satan].” God verzoekt niemand, maar soms laat Hij toe dat wij in beproevingen komen die wij onszelf aandoen of die van Satan komen, teneinde ons te testen.

Wij moeten dagelijks ernstig bidden dat God niet toelaat dat wij in een zware beproeving of verleiding worden gebracht, zoals Hij in 1 Korinthe 10:13 belooft. Wij moeten tevens vragen of Hij ons de geestelijke hulp wil geven om onze zondige gedachten en verleidingen te onderkennen, ze te verwerpen en zijn wil te doen.

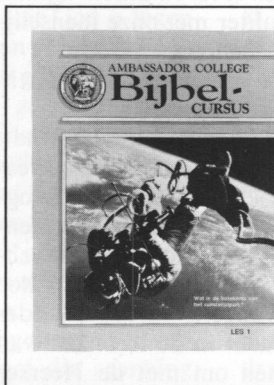
13. In wiens naam moeten wij zeggen te bidden alvorens onze gebeden af te sluiten? Joh. 16:23, tweede zin.

Al onze verzoeken moeten in de naam van Jezus Christus worden gedaan. Wanneer wij weten dat iets de wil van Jezus is — dat het gezag van Jezus Christus achter onze verzoeken staat — kunnen wij met recht de Vader er „in Jezus' naam” om vragen.

14. Hoe moeten wij onze gebeden tot de Vader beëindigen? Matth. 6:13, laatste gedeelte.

Zoals Jezus' geïnspireerde voorbeeldgebed begint met lof en aanbidding van onze hemelse Vader, zo eindigt het. Dit herinnert ons er eens te meer aan tot wie wij bidden en ook herinnert het ons aan het karakter en ambt van de ware God, de God die over zijn uitgestrekte schepping regeert.

Tenslotte moeten wij, zoals Jezus laat zien, de inhoud van ons gebed bevestigen — om te tonen dat wij het werkelijk menen — door het af te sluiten met „Amen”. Het woord *amen* betekent eenvoudig „het zij zo”. □

SCHRIJF U IN OP DE GRATIS BIJBELCURSUS

De korte studie die u zojuist hebt voltooid is een voorbeeld van de studiemethode die in de lessen van de Schriftelijke Cursus van Ambassador College wordt gehanteerd. De Bijbel is het boeiendste, het meest uitdagende boek dat ooit werd geschreven, en de boodschap ervan is aan u gericht! Indien u zich op deze gratis cursus wilt inschrijven, schrijf ons dan.

Wat God weet over FINANCIËN

Als God intelligent genoeg is om het universum te scheppen, zou Hij dan ook niet intelligent genoeg zijn om inzicht in financiële zaken te hebben? Laten wij eens zien wat God in de Bijbel over dit onderwerp onthult.

Herman L. Hoeh

De meeste mensen denken dat de wet van de tienden de enige wet in de Bijbel is die betrekking heeft op financiële zaken — als zij tenminste al in het betalen van tienden geloven! Dit is absoluut onjuist!

Het is juist dat Abraham tienden betaalde aan Melchizedek, de hogepriester van God (Gen. 14:18-20).

Het is ook juist dat de mens — en niet alleen het huis van Israël en Juda — God bestelt als er geen tienden en offers worden betaald.

„Mag een mens God beroven? Toch berooft gij Mij. En dan zegt gij: Waarin beroven wij U?” En het antwoord van God luidt: „In de tienden en de heffing” (Mal. 3:8-12). Het beroven van God is een geestelijke zonde. En alle mensen worden vermaand hun zonden te staken — daaronder valt ook de zonde van God zijn tienden te onthouden.

Maar het betalen van tienden is niet de enige wet die ons financiële welzijn regelt.

In het geheel niet!

Het eigendomsrecht

God heeft de aarde geschapen. Zij is van Hem. Het is aan Hem ermee te doen wat Hij verkiest. Hij verkoos

de mens op de aarde te plaatsen.

Aan de eerste man en vrouw heeft God fundamentele, geestelijke kennis geopenbaard. Daaronder moet zich ook een van de basisprincipes van liefde bevonden hebben: Gij zult niet stelen (Ex. 20:15).

Toen de eerste mens, Adam, zondigde, stal hij een vrucht van een boom die God de mens had verboden. God had die boom — de symbolische boom van de kennis van goed en kwaad — voor Zichzelf gereserveerd. Hij was het eigendom van God.

Uit deze ervaring had de mens moeten leren hoeveel belang God hecht aan het recht op eigendom.

Het eerste eigendomsrecht of de aanspraak daarop in de Bijbel, is natuurlijk Gods aanspraak op de aarde.

Omdat de aarde van God is, heeft Hij het eerste recht op alles wat de mens op die aarde produceert. Maar omdat God rechtvaardig is, heeft Hij zijn aanspraken beperkt. Hij eist niet meer op dan 10 procent, een tiende.

Daarnaast vraagt God iedere mens om gul te geven naargelang hij welvarend is. Dat is de levenswijze van geven — de weg van liefde en onbaatzuchtige zorgzaamheid voor anderen.

Gods aanspraak op de aarde wordt, behalve door de tiendenbetaling, nog op een andere wijze geopenbaard. Geen enkele natie op deze aarde begrijpt wat wij nu zullen begrijpen.

Als zij dat wel deden, zouden er geen perioden van grote depressie of hoge inflatie bestaan.

De God die de aarde bezit omdat Hij haar zelf heeft geschapen, heeft de grenzen voor naties en stammen vastgesteld — en ook de perioden waarin naties en volkeren op het hun toegewezen gebied mogen leven.

„Hij [God] heeft uit één enkele het gehele menselijke geslacht gemaakt om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen en Hij heeft de hun toegemeten tijden en de grenzen van hun woonplaatsen bepaald” (Hand. 17:26).

In de dagen van Mozes en Jozua bepaalde God dat de Kanaänieten die in de oostelijke kustlanden van de Middellandse Zee woonden, hun recht op dat land hadden verspeeld door hun zonden. God had dit land al eerder aan Abraham en zijn nakomelingen beloofd. Nu was de tijd aangebroken om die materiële belofte in te lossen.

God veroverde het land voor Jozua. Daarna werd het door het lot onder de stammen van Israël verdeeld. Een verslag hiervan vindt u in Jozua, beginnend met hoofdstuk 13, vers 7 tot en met hoofdstuk 19. Bijna zeven hoofdstukken van uw bijbel zijn bewijd aan de zorgvuldige verdeling van het land onder de stammen van Israël en hun geslachten.

God had de leiding. De aarde

behoort tenslotte Hem toe. Hij bepaalde door het lot het eigendomsrecht van zijn volk.

Er is geen enkel volk in de menselijke geschiedenis dat God zo lief had dat Hij er met bijzondere aandacht voor zorgde dat elke stam een plaats had om te wonen en land om te bebouwen. God wilde dat zijn volk geen volk zou worden van landeigenaren en verarmde pachters.

Maar dat is nog niet alles. God had al eerder, in de dagen van Mozes, onthuld hoe het eigendom dat Hij zou toewijzen, beheerd moest worden. God is namelijk niet alleen Schepper, Hij is ook beheerder en financieel adviseur. Hoe wenst God dat het land, dat in laatste instantie van Hem is, wordt beheerd?

Het vergeten jubeljaar

Sla Leviticus 25 op, beginnend bij vers 8. Iedere 50 jaar moest er in het hele land een afkondiging gedaan worden. Het doel hiervan was om het menselijke hart uitbundige vreugde te brengen en iedereen een kans op een nieuwe start te geven.

„Voorts zult gij u zeven jaarsabbatten tellen [verklaring in de voorgaande zeven verzen], zevenmaal zeven jaren; zodat de dagen van de zeven jaarsabbatten negenenvertig jaren zijn. Dan zult gij bazuingeschal doen rondgaan... door uw ganse land. Gij zult het vijftigste jaar heiligen en vrijheid in het land afkondigen voor al zijn bewoners, een jubeljaar zal het voor u zijn, dan zal ieder van u tot zijn bezitting en tot zijn geslacht terugkeren” (vers 8-10).

Verder, in vers 23, zei God tegen Mozes: „En het land zal niet voor altijd verkocht worden, want het land is van Mij, en gij zijt vreemdelingen en bijwoners bij Mij.”

En in vers 24: „In het gehele land, dat gij in bezit hebt, zult gij lossing voor het land toestaan.”

Welk volk houdt zich vandaag de dag aan deze principes? Is het een wonder dat de industriële wereld ongeveer iedere 45 tot 56 jaar een grote economische depressie doormaakt? God heeft het jubeljaar ingesteld om juist deze problemen recht te trekken.

Er had bijvoorbeeld geen economische crisis hoeven optreden in de

jaren 1780, die uiteindelijk tot de opkomst van Napoleon heeft geleid. En dit geldt ook voor de crises in de jaren 1830 en 1880 en voor de grote depressie in de jaren 1930 die heeft geleid tot de opkomst van Hitler. Niet alleen deze omstreeks iedere 50 jaar optredende crises, maar ook de verschrikkelijke oorlogen die er vaak op volgden, hadden vermeden kunnen worden.

Ook op dit moment, in de jaren 1980, beleven wij een in economisch opzicht turbulente periode. En de enorme inflatie is de prijs die wij betalen in de poging te ontsnappen aan een volgende grote depressie. De financiële deskundigen leiden ons om de klippen van de „stagflatie” om zowel inflatie als depressie te vermijden.

Vergeten is de remedie van God — iedere 50 jaar een periode van vreugde in plaats van een economische depressie of inflatie. Wat zou er mooier zijn in deze wereld?

Gods remedie

Hier volgt in het kort Gods remedie in werking. Als iemand verarmde door een slechte behartiging van zijn zaken of door een slecht zakelijk inzicht, kon hij een gedeelte van zijn land verkopen. Maar zijn familie had het eerste recht om het principe van geven toe te passen en het land te lossen — terug te kopen — van de nieuwe eigenaar (Lev. 25:25). Er werd verwacht dat familieleden voor elkaar zorgden.

Als iemand die verarmd was weer geld genoeg had verzameld, kon hij zijn land ook op ieder gewenst moment terugkopen en dus opnieuw in zijn bezit hebben (vers 26-27).

Maar als niemand van zijn familieleden hem kon helpen en hij zelf arm bleef, had hij nog altijd de hoop op een nieuwe start in het jubeljaar.

De schuldeiser die een deel van zijn land gekocht had, moest het gebruik daarvan in het eerstvolgende jubeljaar opgeven (vers 28). De landbouwgrond en de huizen in kleine boerengemeenschappen — de niet-ommuurde dorpen van de Oudheid (vers 31) — werden nooit voorgoed verkocht.

Wat een goede zaak voor de kleine

Het ontwikkelen van uw talenten is een belangrijke sleutel de economisch turbulente periode van de jaren '80 te overleven. Het is belangrijk te willen werken, op God te vertrouwen en toegewijd te blijven aan Gods Werk.

boer! Wat zou dit een verschil uitmaken in de kwaliteit van het boerenbedrijf. Als men het jubeljaar in deze tijd zou vieren, zou de enorme landbouwindustrie die sinds de grote depressie is ontstaan eens in de 50 jaar, op de Verzoendag, met één stoot op de bazuin verdwijnen (vers 9).

En gezinnen in kleine boerendorpen zouden het recht op hun grond en huis nooit permanent door armoede verliezen. Zij en hun kinderen zouden deze in het jubeljaar onbelast terugontvangen — als zij deze niet eerder hadden kunnen terugkopen.

En nog een wantoestand in deze moderne wereld — de vlucht van miljoenen armen van het platteland naar de steden, op zoek naar een ongreepbare welvaart — zou niet bestaan. De rijkdom zou zich niet slechts in de handen van een kleine groep mensen bevinden.

God had in zijn wijsheid natuurlijk al voorzien dat er voor het geïnvesteerde kapitaal in de grote steden — de ommuurde steden van de Oudheid (vers 29-30) — andere regels moesten gelden.

Een vroegere eigenaar had slechts één jaar het recht om iets wat hij verkocht had terug te kopen. Als hij noch zijn familieleden in staat waren dit stedelijke eigendom te lossen, werd de koper definitief de nieuwe eigenaar. Deze wet vormde een sti-

mulans voor de stedelijke ontwikkeling. Maar extreme verstedelijking werd erdoor tegengehouden.

Waarom niet nu van kracht?

Jesus verkondigde dat de wet van het jubeljaar de hoeksteen zou vormen bij de hernieuwde vestiging van Gods regering op aarde (Lukas 4:16-19). Wanneer Hij terugkeert zal Hij het jubeljaar weer instellen — „het aangename jaar des Heren”. Hij citeerde hier uit Jesaja 61:2. Alle deskundigen hebben terecht begrepen dat deze passage in Jesaja op het jubeljaar betrekking heeft.

In deze tijd hebben de naties God en zijn wet vergeten. Hun regeringen hebben het recht om te beslissen in zaken als erfgoed, eigendomsrecht en overdracht zelf ter hand genomen — in strijd met de wetten van God.

God heeft dit toegelaten — om de volken te leren wat de bittere resultaten zijn van hun eigen levenswijze.

Toen Jezus op aarde verbleef, wei-

gerde Hij zich in te laten met erfeniskwesties in deze wereld (Lukas 12:13-14). Dat geldt nu ook voor de Wereldwijde Kerk van God. Dit is niet de tijd waarin God zijn regering en zijn wet op aarde herstelt. Hij laat alleen verkondigen dat Hij dit zal doen.

Als Jezus Christus is teruggekeerd, zullen de naties, stammen en volkeren onder Gods regering komen en voor een periode van duizend jaar een erfgoed toegewezen krijgen. Het jubeljaar zal weer ingesteld worden. Er zal niet langer hebzucht heersen.

In deze tijd verwacht God van ieder van ons persoonlijk dat wij aan zijn vertegenwoordigers tienden betalen en dat wij het land zullen laten rusten (braak liggen) volgens de principes in Leviticus 25:1-7. Maar omdat het eigendomsrecht tegenwoordig een zaak is die door de staat geregeld wordt, kan de Kerk van God geen jubeljaar afkondigen — wat een nationale, en geen persoonlijke geestelijke zaak is.

Iedere natie gaat gebukt onder verschrikkelijke economische strafmaatregelen, omdat het jubeljaar, de sabbat van het land en de tiendenbetaling niet in acht worden genomen. En zolang wij in deze wereld leven, lijden wij ook onder straffen die worden veroorzaakt door de verwerping van de heerschappij en de wetten van God.

Rente

Een van de grootste economische plagen van deze tijd is het hoge rentepercentage. Een juistere en meer onomwonden manier om het te zeggen is misschien: een van de grootste economische plagen van deze tijd is rente! Laat ik dat uitleggen.

Toen God zijn natie Israël vestigde onder Mozes en Jozua, gaf Hij hun een fundamentele wet:

„Gij zult van uw broeder geen rente nemen noch van geld noch van levensmiddelen noch van iets, dat men tegen rente lenen kan” (Deut. 23:19).

God stond Israël, een volk dat in

deze wereld moest leven, wel toe om rente te berekenen aan andere volken, „maar van uw broeder zult gij geen rente nemen — opdat de Here, uw God, u zegene in alles wat gij onderneemt in het land, dat gij in bezit gaat nemen” (vers 20). Als deze wet nu toegepast werd, zou dit een natie hernieuwde welvaart geven.

Speciaal om voor de armen te zorgen stelde God niet alleen ieder derde en zesde jaar van een periode van zeven jaar een derde tiende in (Deut. 14:28-29; 26:12-15), maar gaf Hij de Israëlieten ook nog een ander gebod. Zij moesten aan de behoeftigen lenen (Deut. 15:1-11). Deze leningen moesten voor mede-Israëlieten renteloos zijn.

En als de lening aan het eind van het volgende sabbatjaar niet was terugbetaald, moest zij worden kwijtscholden.

Ieder zevende jaar werd in Israël het spook van de kortlopende leningen geëlimineerd.

Dat zou in deze maatschappij vol kredieten een grote verandering tweebrengen. Een bron van inflatie zou met wortel en tak worden uitgerooid.

In Lukas 6:34-35 zei Jezus nog meer over de wet op de rente die door Mozes al gegeven was: „Leent zonder op vergelding te hopen” (vers 35).

Later werd Paulus ertoe geïnspireerd om een aantal mensen ervan te weerhouden misbruik te maken van de vrijgevigheid van anderen:

„Want ook toen wij bij u waren, bevalen wij u dit: Wil iemand niet werken, dan zal hij ook niet eten” (2 Thess. 3:10).

„Wij horen namelijk,” ging Paulus verder, „dat sommigen onder u zich ongeregeld gedragen, door geen werk te verrichten, maar bezig te zijn met wat geen werk is; zulke mensen bevelen wij en wij vermanen hen in de Here Jezus Christus, dat zij rustig bij hun werk blijven en hun eigen brood eten” (vers 11-12).

De wet van God is een wet die is gebaseerd op geven en zorgzaamheid. Maar dit geldt zowel voor de ontvanger als voor de gever.

Jezus zag heel goed in dat het lenen aan armen en behoeftigen, of dat nu Israëlieten waren of heidenen, iets heel anders is dan het investeren

van kapitaal in een onderneming.

Rente op geïnvesteerd kapitaal is in zo'n situatie toegestaan. Het is een vorm van winst die volkomen wettig is.

In de gelijkenis van de ponden zei Jezus: „Waarom hebt gij dan mijn geld niet bij de bank gegeven? Dan zou ik het bij mijn komst met rente opgevraagd hebben” (Lukas 19:23).

Advies in een dwalende wereld

Hoe kunnen wij onverwachte dingen opvangen in een wereld met hoge rentepercentages, insolventie, een stijgende werkloosheid, economische recessie en escalerende defensiekosten — dat is de grote vraag.

Een deel van het antwoord hebben wij al begrepen: trouwe betaling van tienden, gulle offers, vrijgevigheid ten opzichte van de armen, en vertrouwen op God die belooft degene die tienden betaalt te zegenen.

Ook moet men bereid zijn te werken; in geval van werkloosheid de vereiste cursussen te volgen om een baan te krijgen; bereid zijn verder te leren om nieuwe verantwoordelijkheden op zich te kunnen nemen en avondstudies te volgen om kennis te vergroten. Dit zijn de mensen die in financieel opzicht verder zullen komen.

Koning Salomo begreep hoe belangrijk het is om op meer dan één gebied capabel te zijn — bereid te zijn zo nodig een andere baan te aanvaarden. Het is nu meer dan ooit de moeite waard zich op verschillende gebieden te richten, of het nu om geld of om talent gaat. Wij lezen in poëtische bewoordingen het advies van Salomo aan een wereld die de verkeerde kant is opgegaan — zowel die van hem als die van ons: „Werp uw brood uit op het water, want gij zult het vinden na vele dagen” (Pred. 11:1).

Normaal gesproken zult u uw brood zeker niet terugvinden als u het in het water van een meer of de zee gooit. Het zal opgegeten worden of naar de bodem zinken. Maar Salomo geeft een les in geloof: het is mogelijk dat wij na vele dagen de vis vangen die ons brood gegeten heeft.

„Verdeel het in zevenen, ja, in achten, want gij weet niet, welk kwaad er op aarde zijn zal” (vers 2).

Ontwikkel verscheidene talenten en vaardigheden en zet niet al uw financiële middelen op één kaart. Verscheidenheid helpt om u staande

te houden als eerst het een en dan het ander mislukt.

„Als de wolken met regen gevuld zijn, gieten zij die uit over de aarde, en als een boom valt, zuidwaarts of noordwaarts, ter plaatse waar de boom valt, daar blijft hij liggen” (vers 3).

U wilt zijn waar de regen valt en niet op uitgedroogde grond. U wilt zijn waar de boom valt. Dat betekent dat u klaar moet staan om daar te zijn waar
(Zie verder pagina 22)

Een vijand

(Vervolg van pagina 5)

met een goede fysieke gezondheid en een ontwikkeld verstand dat door de Geest is bevrucht en erdoor wordt geleid. Emotionele volwassenheid gaat hand in hand met fysieke, mentale en geestelijke groei en tenslotte vloeien deze samen tot het volmaakte goddelijke karakter waarvoor we hier op aarde zijn geplaatst.

U hebt waarschijnlijk nog een lange weg te gaan. Als u kinderen hebt, draagt u een grote verantwoordelijkheid voor hun emotionele ontwikkeling, evenals voor hun fysieke gezondheid, verstandelijke ontwikkeling en geestelijke begeleiding. Allen zullen we eens verantwoording moeten afleggen. Hoe zal u dat afgaan? □

Zorgen

(Vervolg van pagina 12)

damentele plan enige verandering brengen (Jes. 43:13).

De beste pogingen van de mens mislukken altijd. God faalt nooit (Jes. 42:4). Hij wil dat deze wereld gewaarschuwd wordt en van zijn plannen met deze planeet op de hoogte wordt gebracht: „De Here doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten” (Amos 3:7).

HET GOEDE NIEUWS helpt mee de enige zekere hoop van de wereld te verkondigen: de wereld van morgen onder de regering en het bestuur van Jezus Christus en zijn met zorg uitgekozen staf.

Wij moeten het volgende leren: onszelf dienen werkt nooit, God en de naaste dienen werkt altijd (Matth. 22:36-40).

Sugar Ray Robinson, houder van zes wereldtitels boksen in een schitterende carrière van meer dan 25 jaar en 109 knockouts, en na meer dan viermiljoen dollar verdiend te hebben, heeft een van de grootste beloningen van het leven gevonden in het helpen bij de opvang van kansarme jongeren uit de getto's van Los Angeles. „Ik ben ervan overtuigd dat mijn hele leven een voorbereiding voor dit werk is geweest”, zei Robinson, „en ik zal tot mijn dood proberen deze zaak te steunen.”

Ook wij hebben een taak, een taak die veel groter is dan wij zelf zijn. Het menselijke leven is zinloos als wij het grote plan van God buiten beschouwing laten (Pred. 12:8). De mens is zó gemaakt dat hij God nodig heeft, dat hij met God moet wandelen en dat hij bezig moet zijn met het vervullen van Gods uiteindelijke doel.

Lezers van HET GOEDE NIEUWS, u heeft een kans om die ontbrekende dimensie te vinden. Wij helpen de basis te leggen voor een nieuwe beschaving die binnenkort op deze aarde zal worden gevestigd, een beschaving die rust op het principe van geven, een maatschappij die erop uit is anderen te helpen hun ongelooflijke potentieel te verwerklijken.

Tenzij wij dat doel vervullen, zullen wij altijd onder depressies en zinloosheid gebukt blijven gaan, onder het alles overheersende gevoel van hopeloosheid dat deze maatschappij in zijn greep heeft. Het zal ons nooit lukken in onszelf gemoedsrust te vinden (Spr. 3:5). Waarom niet? Omdat er zonder God geen hoop is op een toekomstig leven, een leven na het graf, een leven van dienstbaarheid en onvermoede betekenis.

Gewapend met deze hoop op een toekomst van dienstbaarheid en vervulling onder God (Openb. 21:7), kunnen wij de verraderlijke stromingen van het leven opgewekt, hoopvol en doelbewust overwinnen.

Met de hulp van God kunnen wij onze zorgen de baas worden. Wij kunnen instemmen met koning Salomo: „Uw hart zij niet naijverig op de zondaren, maar beijvere zich voortdurend de Here te vrezen; waarlijk, dan is er toekomst en uw verwachting wordt niet afgesneden” (Spr. 23:17-18). □

HOOP

voor de toekomst

Herbert W. Armstrong

Heb jij vertrouwen in de toekomst? Voor jezelf? Voor de mensheid?

Ik persoonlijk heb dat wel — en als jij dat ook kunt zeggen, ben je een van de zeer weinigen.

Waar hoort men tegenwoordig nog *goed nieuws*? Hoe kan men in de toekomst geloven in landen die kernwapens ontwikkelen waarmee al het menselijke, dierlijke en plantaardige leven van de aarde weggevaagd kan worden?

Hoe kan men nog hoop hebben bij alle ellende, onwetendheid, armoede, vuil en smerigheid waarin meer dan de helft van de bevolking van deze aarde leeft?

Hoe kan men nog vreugdevolle verwachtingen koesteren in de welvarende, rijke landen waar de drinkwaterbronnen — rivieren en meren — vervuild zijn en de lucht die wij inademen verontreinigd is, waar de aardbodem uitgeput en besmet is en het voedsel in grote fabrieken van zijn voedingswaarde beroofd wordt; waar gezinnen uit elkaar vallen, de misdaad steeds meer toeneemt, rasenhaat en geweld tot uitbarsting komen en ziekten en geestelijke stoornissen zich steeds verder verbreiden?

Waar is het geluk gebleven?

Waar vindt men tegenwoordig nog geluk? Toen ik zeventig jaar geleden door het platteland van de staat Iowa

reed, zag ik de boeren achter hun span paarden en hoorde ik hen opgewekt zingen. Tegenwoordig rijden de boeren op tractoren — maar waar is hun gezang en hun geluk gebleven?

Hoe kunnen wij nog bemoediging

ons waarschuwen dat wij moeten leren leven met steeds grotere problemen en gevaren waarvoor geen oplossingen bestaan?

Ja, voor degenen die de wereld zo zien, moet de toekomst er wel ontmoedigend en somber uitzien — als zij die tenminste onder de ogen willen zien en zichzelf niet voor de gek houden door de gevaren te negeren in de hoop dat die vanzelf zullen verdwijnen.

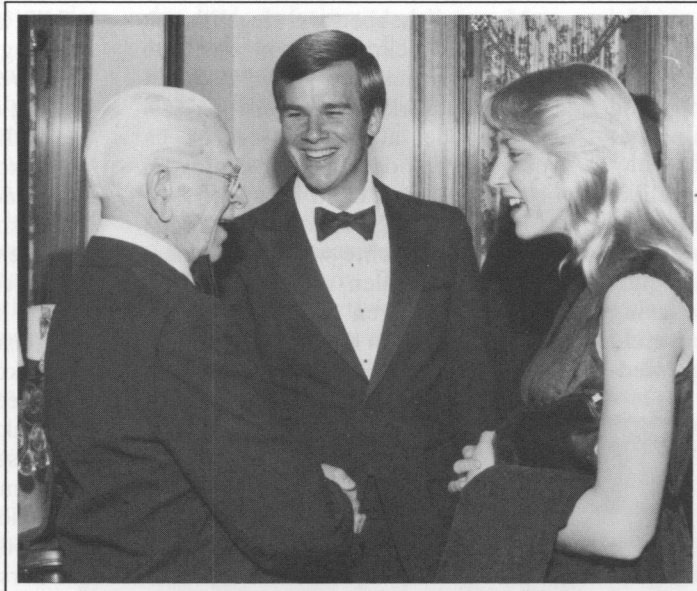
Alle dingen hebben een oorzaak.

Er is een oorzaak voor de toestand waarin de wereld nu verkeert. En er moet ook een oorzaak zijn die in de toekomst een vredige en gelukkige wereld op zal leveren. Zelfs het bestaan van materie, van leven, van krachten en energie moet een oorzaak hebben.

Maar in deze tijd wordt het als 'intellectueel' beschouwd om willens en

wetens de ogen voor deze dingen te sluiten. Ik heb al eens eerder gezegd dat het in de eerste twee eeuwen van de zogeheten christelijke jaartelling de mode was om het gnosticisme te omhelzen — „wij weten”. Maar tegenwoordig is het de mode om het agnosticisme aan te hangen — „wij weten niet — wij zijn onwetend”. In deze tijd is onwetendheid de mode en wordt „kennis” genoemd.

Is het onwetend om het feit van de grote, elementaire oorzaak te erkennen die de ware reden onthult voor al het kwaad van deze wereld? Is het wijs, intellectueel en geleerd om met opzet elementaire feiten en waarhe-

Jonge mensen ontmoeten hoofdredacteur Herbert W. Armstrong en nemen zijn enthousiasme voor de toekomst over.

en geruststelling voor de toekomst vinden op de universiteiten, waar de leiders van morgen morele waarden naar de woestenij van het achterhaalde verleden verwijzen, waar steeds meer zelfmoord wordt gepleegd en waar ontvankelijke hersenen volgestopt worden met onbewezen doctrines?

Hoe kunnen wij nog inspiratie vinden in de verklaringen van de wereldleiders en de 'groten der aarde', die

In de prachtige wereld van morgen . . . zal het leven altijd interessant zijn en ons kracht geven. Over de hele wereld zal vrede heersen.

den te negeren?

Er zijn twee belangrijke levenswijzen — twee elementaire principes — twee fundamentele filosofieën. De een is de levenswijze van geven; de ander de weg van nemen.

De een is liefde; de ander begeerte. De een gaat ervan uit dat het zaliger is om te geven dan om te ontvangen. De ander houdt vol dat vergaren, nemen en opeenhopen door middel van wedijver tot vooruitgang en geluk leiden.

De ene levenswijze is op God gericht; de andere is gericht op het zelf.

De een is de weg van de goddelijke natuur; de ander de weg van de menselijke natuur. De een is de weg van nederigheid; de ander van ijdelheid.

Deze wereld — de hele beschaving — de maatschappij van deze wereld — is gebaseerd op de vijandige, wed-

ijverende, zelfzuchtige levenswijze. Dit is de oorzaak van alle ellende onder de mensen. Dit is de levenswijze die de mensheid nu met totale vernietiging bedreigt.

De betekenis van dit alles is de volgende: de mens, die een menselijke natuur bezit, is totaal niet in staat zijn problemen op te lossen. Hij kan de problemen slechts groter maken en nieuwe doen ontstaan. Door de „kennis” en bemoeienissen van de mens wordt de wereld met een noodlottige hopeloosheid bedreigd.

Is er dan niets meer om voor te leven? Is er geen hoop voor de toekomst? Niet binnen de kennis, de vaardigheden en het vermogen van de grote breinen van deze wereld. God zegt van de mensen die zich „de groten der aarde” noemen: „Bewerende wijs te zijn, zijn zij dwaas geworden.”

Een hoopvolle toekomst!

Maar wij hebben wel degelijk een hoopvolle toekomst voor ons! De wereld van morgen — die door dit tijdschrift verkondigd wordt — zal wereldvrede, algemene welvaart en voor iedereen de juiste opvoeding en een goede gezondheid brengen.

In de prachtige wereld van morgen zullen wij de echte waarden kennen. De mensen zullen niet langer valse waarden najagen en de pijnlijke gevolgen daarvan dragen. De mensen zullen de weg naar het ware geluk

daden van de mensen. Het zal werkelijkheid worden *ondanks de mens*.

De grootste gebeurtenis van de gehele geschiedenis zal de terugkeer van de *levende* Jezus Christus naar de aarde zijn. Maar deze keer komt Hij niet in de persoon van de deemoedige jongeman uit Nazareth, met het nieuws dat tot zijn geseling en dood leidde. Jezus Christus is uit de dood opgestaan. Hij ging naar de troon van de heerschappij over het grote universum om verheerlijkt en gekroond te worden als de hoogste heerser over de gehele wereld. Wanneer Hij wederkeert, zal de wereld iets begrijpen van de betekenis van „*de macht en de heerlijkheid*”!

De komende Koning

Zijn ogen zijn als vuurvlammen. Zijn gezicht straalt als de zon. Hij komt met de grote macht die het universum geschapen heeft!

Hij komt om iedere menselijke regering omver te werpen, om ze als het ware te verbrijzelen! Hij komt als Koning der koningen, heersend over alle volkeren.

Hij komt om *de menselijke natuur te veranderen!*

Hij komt om ons de levenswijze op te leggen van liefhebbende zorgzaamheid, liefde, geven, dienen, delen en helpen in plaats van nemen, pakken en egoïsme.

Hij komt om aan oorlog, wedijver, tweedracht en geweld een eind te maken. Hij komt om universeel juist onderricht in te stellen. Hij komt om deze smerige aarde schoon te maken. Hij komt om Gods regering op deze aarde te herstellen als een almachtige wereldregering.

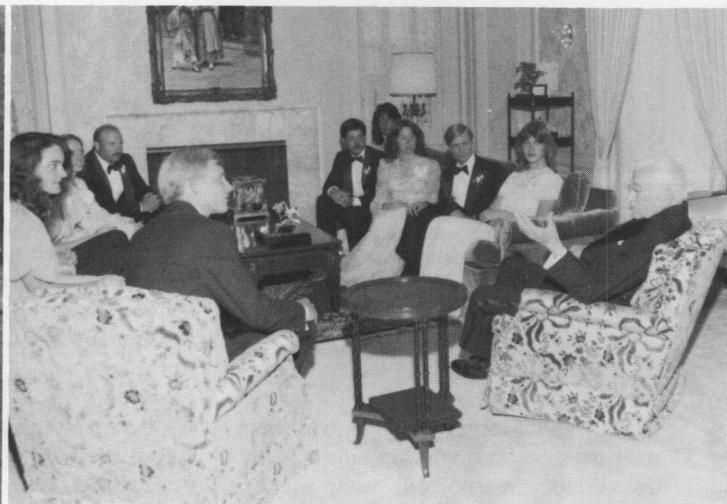
Ja, ik heb hoop voor de toekomst — een toekomst die vlak voor ons ligt!

Dit is het enige goede nieuws in deze hedendaagse wereld. □

Het woord 'evangelie' betekent 'goed nieuws'. Als deze boodschap werkelijk wordt begrepen, openbaart zij ons een menselijk potentieel zo overweldigend en ontzagwekkend, dat het ons in eerste instantie als niet te geloven voorkomt. Schrijf om ons boekje Uw ontzagwekkende toekomst — Hoe de religies u misleiden.

De auteur ontmoet jonge mensen om zijn belangstelling voor de jeugd te uiten en te vertellen over de hoop voor de toekomst.

vinden en die bewandelen. Het leven zal altijd interessant zijn en ons kracht geven. Over de hele wereld zal vrede heersen.

Dit toekomstige utopia is niet afhankelijk van de plannen of de

PERSOONLIJK

(Vervolg van pagina 2)

de en van Hem zeide: Evenmin als de goden van de volken der andere landen hun volk uit mijn macht gered hebben, zal de God van Jechizkia zijn volk redden uit mijn macht. En zij riepen met luide stem in het Judees tot het volk van Jeruzalem op de muur, om hen bevreesd te maken en hen te verschrikken, opdat zij de stad zouden kunnen innemen. Aldus spraken zij over de God van Jeruzalem als over de goden van de volken der aarde, het maaksel van mensenhanden" (vers 16-19).

Kijk nu eens wat de Koning van Juda deed: „Maar koning Jechizkia en de profeet Jesaja, de zoon van AMOZ, BADEN deswege en riepen naar de hemel" (vers 20). Ze BADEN om hulp. Ze wisten niet HOE God tussenbeide zou komen. Maar ze wisten, dat God het zou doen!

„Toen zond de Here een engel, die alle krijgshelden, vorsten en oversten in de legerplaats van de koning van Assur verdeldge, zodat hij met beschaamd gelaat naar zijn land terugkeerde. Eens, toen hij het huis van zijn god was binnengegaan, hebben zijn eigen zonen hem daar met het zwaard geveld. Aldus verloor de Here Jechizkia en de inwoners van Jeruzalem uit de macht van Sanherib, de koning van Assur, en uit de macht van alle anderen, en Hij gaf hun rust aan alle zijden" (vers 21-22).

Deze ervaring werd in Gods eigen Woord vermeld om u te onderrichten en de juiste weg te wijzen!

Misschien wordt u geconfronteerd met een vijand, die sterker is dan u. Het kan de een of andere verleiding zijn. Het kan de een of andere omstandigheid, situatie of moeilijkheid zijn. Een of ander ernstig probleem. Laat mij u dan vragen: „Waarop steunt u om de belegering door dit probleem te weerstaan — om u ervan te verlossen?"

Vertrouw op God en op zijn macht

Wat doet u, als zich de een of andere angst, zorg of moeilijkheid voordoeft? Wordt u niet eerst angstig en maakt u zich niet eerst zorgen en probeert u dan niet ofwel zich voor

die moeilijkheid te verschuilen, ofwel die op EIGEN kracht het hoofd te bieden — volgens uw EIGEN redenering, planning en daden?

Heeft u ooit in uw eigen hart en leven nagespeurd of het uw eigen schuld was? Bij bijna elk probleem met familie of in het huwelijk, hebben er twee schuld.

Heeft u zich nooit gerealiseerd, dat juist de Schepper, die heeft gemaakt dat u geboren werd — die u het leven schenkt dat u bezit — die u in zijn waarheid geroepen heeft — in staat is deze strijd voor u te voeren en dat graag doet, evenals Hij dat voor Hizkia deed — als u zich alleen maar tot Hem wendt en Hem om wijsheid en leiding vraagt, op Hem vertrouwt en ook de uitkomst aan Hem overlaat?

Twee voorbeelden

Ik ken een vrouw, die toen ze midden in de twintig was, een zeer ernstig probleem in haar leven had. Driemaal was dit meisje teleurgesteld in liefdesrelaties. En uiteindelijk was ze in verleiding een man te huwen, waarop ze geen recht had. Ze kwam met haar probleem naar mij, als Gods vertegenwoordiger. Ik constateerde, dat zij alleen maar de fysieke kant in ogenschouw nam. Ze redeneerde, dat, voor zover zij kon zien, als zij God gehoorzaamde en weigerde deze man te huwen, ze nooit zou trouwen. Ik adviseerde haar God te gehoorzamen — niet langer naar materiële omstandigheden te kijken en menselijke rede te gebruiken om God ongehoorzaam te zijn. Ik adviseerde haar te doen wat God in de Bijbel leert, en dan de oplossing aan Hem over te laten.

Maar dat meisje vertrouwde niet op God — ze vertrouwde op haar eigen menselijke rede. Ze gaf gevolg aan een impuls en de verleiding en huwde. Haar leven werd ellendig en diep ongelukkig.

Later werd mij een soortgelijk geval voorgelegd. Deze jonge vrouw weerstond de verleiding — ze gehoorzaamde God en vertrouwde op de Eeuwige om de omstandigheden te beïnvloeden — ze verliet zich op Hem wat de uitkomst betrof. Haar geloof werd beproefd en getest. God antwoordde niet onmiddellijk — maar te gelegener tijd kwam de juiste man in haar leven, ze trouwden en

God heeft hun huwelijk bovenmatig gezegend.

De ervaring van koning Josafat

Nu wil ik u nog een geval voorleggen — een opmerkelijke ervaring, die u de uitweg zal tonen uit al uw moeilijkheden en problemen.

Als u God zijn gang laat gaan in uw leven, bent u begonnen te leren Hem uw strijd te laten voeren, uw problemen op te laten lossen en u te bevrijden van de vele moeilijkheden, waaronder u lijdt.

Let nu eens op de ervaring, die is vermeld om ons nu te onderrichten en te helpen:

„Daarna geschiedde het, dat de Moabieten, de Ammonieten en met hen een deel van de Meünieten tegen Josafat ten strijde trokken. Men kwam Josafat melden: Een grote menigte is tegen u opgetrokken van de overkant der zee, uit Aram; zie, zij zijn in Chaseson-Tamar — dat is Engedi —. Toen werd Josafat bevreesd . . ." (2 Kron. 20:1-3).

Is vrees gewoonlijk ook uw reactie? Maar kijk eens wat de Koning van Juda deed.

„ . . . en besloot de Here te raadplegen; hij riep voor geheel Juda een vasten uit, en Juda kwam bijeen om hulp te zoeken bij de Here; ja, men kwam uit al de steden van Juda om de Here te zoeken" (vers 3-4).

Josafat deed precies wat God wil, wat u heden ten dage zou moeten doen, als u voor de een of andere verleiding of moeilijkheid komt te staan: hij legde het God voor in gebed en met vasten!

En terwijl hij God om hulp bleef vragen, zei hij: „Here, God onze vaders, zijt Gij niet God in de hemel, heerst Gij niet over al de koninkrijken der volken? In uw hand is kracht en sterkte, niemand kan standhouden tegen U. Zijt Gij niet onze God, die voor het aangezicht van uw volk Israël verdreven hebt de inwoners van dit land en dit voor altijd hebt gegeven aan het nakroost van Abraham, uw vriend? Zij woonden daarin, bouwden U daarin voor uw naam een heiligdom en zeiden: Indien ons een onheil overkomt: zwaard, gericht, pest of honger, dan zullen wij ons voor dit huis en voor uw aangezicht stellen, want uw naam is in dit huis; wanneer wij in onze benauwdheid tot U roepen, zult Gij

horen en helpen. Nu dan, zie, de Ammonieten, de Moabieten en de lieden van het gebergte Seïr, tegen wie Gij Israël niet toestondt op te rukken, toen het uit het land Egypte kwam — want het trok langs hen heen en verdelgde hen niet” (vers 6-10).

Er was geen aanleiding voor deze burenen om vijandig te zijn. Toch is het zo, dat soms ook uw eigen burenen uw vijanden worden.

Maar lees eens wat de Koning tot God zei: „Zie toch, zij vergelden het ons door op te trekken om ons uit uw bezitting die Gij ons ten erve hebt gegeven, te verdrijven. Onze God, zult Gij over hen niet gericht houden? Wij immers zijn niet opgewassen tegen deze grote menigte die tegen ons is opgerukt, en wij weten niet, wat wij doen moeten, maar op U zijn onze ogen gevestigd” (vers 11-12).

God verhoort gebed

Josafat riep God aan om hen te hulp te komen. Hier volgt Gods antwoord (vers 14-17):

„Toen kwam in het midden der gemeente de Geest des Heren op de Leviet Jachaziël . . . en hij zeide: Luistert, geheel Juda en inwoners van Jeruzalem en koning Josafat! Zo zegt de Here tot u: **WEEST NIET BEVREESD** en wordt niet verschrikt voor deze grote menigte, want het is geen strijd van u, maar van God. Morgen moet gij tegen hen oprukken; wanneer zij de helling van Sis bestegen hebben, zult gij hen aantreffen aan het einde van het beekdal vóór de woestijn van Jeruël. *Niet*

gij zult hierbij behoeven te strijden: stelt u op, blijft staan, dan zult gij zien, dat de Here u de overwinning geeft. Juda en Jeruzalem, weest niet bevreesd en wordt niet verschrikt; morgen moet gij tegen hen uittrekken, de Here is met u.”

En zie nu hoe Josafat God *gehoorzaamde*, nadat God hem geïnstrueerd had. De verzen 20-23 luiden: „De volgende morgen vroeg trokken zij uit naar de woestijn van Tekoa. En terwijl zij uittrokken, trad Josafat naar voren en zeide: Luistert naar mij, Juda en inwoners van Jeruzalem, gelooft in de Here, uw God, en gij zult bevestigd worden, gelooft in zijn profeten en gij zult voorspoedig zijn.

„Na het volk te hebben geraadpleegd, stelde hij mannen op, die de Here een lied zongen en Hem loofden in heilige feestdos, terwijl zij voor de gewapenden uittrokken en zeiden: Looft de Here, want zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid.

„Op het ogenblik, dat zij de jubel en de lof aanhieven, liet de Here de Ammonieten, de Moabieten en de lieden van het gebergte Seïr, die tegen Juda waren opgerukt, uit hinderlagen overvallen, en zij werden verslagen. Daarop keerden de Ammonieten en de Moabieten zich tegen de bewoners van het gebergte Seïr, om hen met de ban te slaan en te verdelgen.”

Zij keerden zich tegen elkaar! Zo beantwoordde God Josafat. „Zodra zij met de bewoners van Seïr hadden afgerekend, hielpen zij elkander in het verderf. Toen Juda gekomen was bij de wachttorenen in de woestijn keer-

den zij zich naar het krijgsvolk, en zie, het waren slechts lijken, ter aarde nedergevalen: niemand was ontkomen” (vers 23-24).

Josafat liet niet zijn moeilijkheden aan God over om er dan zelf niets meer aan te doen. Allereerst bad hij en vroeg hij om wijsheid, leiding en hulp. Toen deed hij wat God zei. Hij moest zijn aandeel verrichten — maar het gevecht was Gods strijd en Josafat probeerde niet Gods strijd te voeren. Hij verrichtte alleen zijn aandeel. Maar hij geloofde God en vertrouwde op God.

Het punt, dat ik wil, dat u in gedachten houdt, is dat uw strijd niet werkelijk van u is, maar God toekomt. Als u zich tot Hem wendt, maakt Hij het tot zijn strijd en voert die voor u. Hoe zinloos is het als u probeert Gods strijd voor Hem te voeren.

God zegt: „Talrijk zijn de rampen van de rechtvaardige, maar uit die alle redt hem de Here” (Ps. 34:20).

In het Nieuwe Testament lezen wij: „Want door genade zijt gij behouden, door het geloof” (Ef. 2:8). Ja, maar het geloof, dat ons redt is een levend geloof, dat praktisch is — het werkt — het verlaat zich werkelijk op God! Breng het in praktijk!

God belooft ons geen gemakkelijke tijd gedurende ons leven. Maar Hij belooft wel voor ons onze strijd te voeren — en ons te bevrijden van elk probleem en elke bezoeking. Wilt u Hem dat laten doen en leren hoe gelukkig uw leven kan worden? God moge u helpen dit te begrijpen. □

Financiën

(Vervolg van pagina 18)

de dingen gebeuren. U moet uzelf gereed houden voor de nieuwe kans.

Pioniersinstelling

Dit vereist een pioniersinstelling, een helder hoofd, vertrouwen in God, alert zijn op nieuwe kansen. Niet in kamers vol rook zitten of gelaten in de rij staan voor uitkeringen van de regering!

„Wie steeds op de wind let, zal niet

zaaien; en wie steeds naar de wolken ziet, zal niet maaien. Zoals gij de weg van de wind evenmin kent . . . zomin kent gij het werk van God, die alles maakt. Zaai uw zaad in de morgen en laat uw hand tegen de avond niet rusten, want gij weet niet, of het ene gelukken zal of het andere, dan wel of beide tezamen goed zullen zijn” (vers 4-6).

Als u de positieve houding van Salomo aanneemt, zal misschien meer dan één ding lukken!

Blijf door gebed in contact met God.

Dames, wees de praktische vrouw met visie die in Spreuken 31 beschreven wordt (en denk niet dat u alleen werkt als u een baan buitenshuis heeft).

Win allen het advies in van degenen die weten waar mogelijkheden voor werk te vinden zijn; ga naar de bibliotheek voor informatie en vermijd manieren om snel rijk te worden (Pred. 5:9).

En vooral, blij toegewijd aan het Werk van God. Deel uw problemen met anderen. Draag elkaars lasten. □

FOTORECHTEN: Pagina's 6, 7 en 9: Foto's Bettmann Archive/BBC Hulton. Pag. 10: Foto Hal Finch. Pagina's 16 en 17: Foto's Roland Rees en Scott Smith. Pagina's 19 en 20: Foto's Warren Watson en Nathan Faulkner.